KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.12.2008
KOM(2008) 820 endelig

2008/0243 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne

(omarbejdning)

{SEK(2008) 2962}
{SEK(2008) 2963}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Dette forslag er en omarbejdning af Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (i det følgende benævnt Dublinforordningen)[1].

I Kommissionens rapport om evaluering af Dublinsystemet, som blev offentliggjort den 6. juni 2007 (i det følgende benævnt evalueringsrapporten om Dublinsystemet)[2], og de bidrag, som blev indsendt af forskellige parter som svar på høringen om grønbogen[3], peges der på en række mangler, som især vedrører effektiviteten af det system, der blev indført med de nuværende bestemmelser, og beskyttelsesniveauet for ansøgere om international beskyttelse, der er underlagt Dublinproceduren. Kommissionen ønsker derfor at ændre Dublinforordningen, både for at gøre systemet mere effektivt og for at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til behovene hos ansøgere om international beskyttelse under ansvarsfastlæggelsesproceduren. Desuden sigter forslaget i overensstemmelse med den strategiske plan på asylområdet[4] mod at takle situationer med særligt pres på medlemsstaternes modtagelsesfaciliteter og asylsystemer og situationer, hvor der er et utilstrækkeligt beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse.

Som bebudet i den strategiske plan på asylområdet indgår dette forslag i en første pakke af forslag, der skal sikre en større harmonisering og bedre beskyttelsesstandarder i det fælles europæiske asylsystem. Det vedtages samtidig med omarbejdningen af Eurodac-forordningen[5] og omarbejdningen af direktivet om modtagelsesforhold[6]. I 2009 vil Kommissionen foreslå, at anerkendelsesdirektivet[7] og direktivet om asylprocedurer[8] ændres. Desuden vil

---

1 EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

2 Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af Dublinsystemet, KOM(2007) 299 endelig, SEK(2007) 742. Formålet med "Dublinsystemet" er at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne. Det består af Dublinforordningen og Eurodac-forordningen.

3 Grønbog om det fremtidige fælles europæiske asylsystem, KOM(2007) 301.

4 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Strategisk plan på asylområdet - en integreret tilgang til beskyttelse i EU" af 17. juni 2008, KOM(2008) 360.

5 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EF) nr. […/…] [om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller statsløs i en af medlemsstaterne], KOM(2008) 825.

6 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, KOM(2008) 815.

7 Rådets direktiv 2004/83/EF om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

8 Rådets direktiv 2005/85/EF om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne, EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

Kommissionen i første kvartal af 2009 foreslå, at der oprettes en europæisk asylstøttemyndighed, som vil kunne yde praktisk bistand til medlemsstaterne, når de skal træffe afgørelser om asylansøgninger. Asylstøttemyndigheden vil også hjælpe medlemsstater, som står over for situationer med særligt pres på deres asylsystemer, navnlig på grund af deres geografiske placering, med at overholde kravene i fællesskabslovgivningen ved at stille specifik ekspertise og praktisk støtte til rådighed.

- **Generel baggrund**

I et område uden kontrol ved medlemsstaternes indre grænser var der behov for en procedure for fastlæggelse af ansvaret for asylansøgninger, som indgives i medlemsstaterne, på den ene side for at sikre en effektiv adgang til procedurerne for fastlæggelse af flygtningestatus og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af asylansøgninger i fare og på den anden side for at forebygge misbrug af asylprocedurerne ved, at samme person indgiver flere asylansøgninger i flere forskellige medlemsstater med det ene formål at forlænge sit ophold i medlemsstaterne.

Bestemmelserne om fastlæggelse af ansvaret for behandlingen af asylansøgninger indgik oprindelig i den mellemstatslige Schengenkonvention og blev erstattet af konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, også kaldet "Dublinkonventionen"[9]. Til støtte for anvendelsen af Dublinkonventionen vedtog man Rådets forordning 2725/2000/EF af 11. december 2000 om oprettelse af Eurodac (et fællesskabssystem til sammenligning af asylansøgeres fingeraftryk) (i det følgende benævnt Eurodac-forordningen)[10].

For at gennemføre EF-traktatens artikel 63, stk. 1, nr. 1, litra a), som krævede, at Dublinkonventionen blev erstattet af en fællesskabsretsakt, og for at opfylde det ønske, som blev fremsat i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i oktober 1999, blev Dublinforordningen vedtaget i februar 2003.

Dublinforordningen anses for at være den første hjørnesten i det fælles europæiske asylsystem. Den forbedrede Dublinkonventionen betydeligt og indførte en række nyskabelser, og den var baseret på de samme overordnede principper, specielt det forhold, at ansvaret for behandlingen af en ansøgning først og fremmest påhvilede den medlemsstat, som spillede den største rolle i forbindelse med ansøgerens indrejse i og ophold på medlemsstaternes område, med en række undtagelser, som skulle beskytte familiens enhed.

Haagprogrammet opfordrede Kommissionen til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne om asyl fra første fase og forelægge andenfaseinstrumenterne og -foranstaltningerne for Rådet og Europa-Parlamentet til vedtagelse inden udgangen af 2010. I evalueringsrapporten om Dublinsystemet konkluderedes det, at de vigtigste mål for Dublinsystemet i vid udstrækning var blevet opfyldt, navnlig med hensyn til at skabe en klar og anvendelig metode til fastsættelse af ansvaret for asylansøgninger, men at der stadig var visse punkter, som gav anledning til bekymring, både angående den praktiske anvendelse af systemet og systemets effektivitet. Desuden blev der i svarene på grønbogen peget på en lang række mangler i beskyttelsen af ansøgere om international beskyttelse, der er berørt af Dublinforordningen.

---

[9] EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1. Konventionen trådte i kraft den 1. september 1997 for de 12 oprindelige signatarer, den 1. oktober 1997 for Østrig og Sverige og den 1. januar 1998 for Finland.

[10] EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1.

Dette forslag til ændring af Dublinforordningen imødekommer derfor opfordringen i Haagprogrammet og sigter mod at afhjælpe de påpegede mangler i gennemførelsen af Dublinforordningen.

Desuden sigter forslaget mod at sikre overensstemmelse med udviklingen i EU's lovgivning om asyl, specielt med direktivet om asylprocedurer, anerkendelsesdirektivet og Rådets direktiv 2003/9/EF om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne (i det følgende benævnt direktivet om modtagelsesvilkår)[11].

Den konsekvensanalyse, som er vedlagt dette forslag, indeholder en detaljeret analyse af de problemer, som er påpeget i forbindelse med denne forordning, og af forberedelserne til denne revision, afdækningen og vurderingen af delløsninger og afdækningen og vurderingen af den foretrukne politikløsning.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

"Dublinsystemet" består af Dublinforordningen og Eurodac-forordningen og de to gennemførelsesforordninger hertil, nemlig Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (i det følgende benævnt Dublingennemførelsesforordningen)[12] og Rådets forordning (EF) nr. 407/2002 af 28. februar 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2725/2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen[13].

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF, af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i artikel 251 i traktaten, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol[14], blev en række bestemmelser i Dublinforordningen tilpasset til forskriftsproceduren med kontrol. Disse er indarbejdet i dette forslag.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

Dette forslag er fuldt og helt i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i 1999 og Haagprogrammet fra 2004 med hensyn til oprettelsen af det fælles europæiske asylsystem. Det er også fuldt foreneligt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, specielt med hensyn til retten til asyl og beskyttelse af personoplysninger.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Kommissionen anvendte ved evalueringen af Dublinsystemet en tostrenget strategi, bestående af en teknisk evaluering og en evaluering af politikken. Den tekniske evaluering (evalueringsrapporten om Dublinsystemet) var baseret på en lang række bidrag fra medlemsstaterne, herunder svarene på et detaljeret spørgeskema, som Kommissionen

---

11 EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.
12 EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3.
13 EFT L 62 af 5.3.2002, s. 1.
14 EUT L 304 af 14.11.2008, s. 80.

udsendte i juli 2005, regelmæssige drøftelser på ekspertmøder og statistikker. Der er også taget behørigt hensyn til bidragene fra andre aktører, specielt fra UNHCR og civilsamfundets organisationer. Høringen vedrørende grønbogen om det fremtidige fælles europæiske asylsystem fungerede som en evaluering af politikken. I forbindelse med denne offentlige høring indkom der 89 bidrag fra en lang række aktører. De spørgsmål, som blev taget op, og de forslag, som blev fremsat under høringen, udgjorde det vigtigste grundlag for udarbejdelsen af den strategiske plan på asylområdet, som indeholder en køreplan for de kommende år og angiver de foranstaltninger, som Kommissionen har til hensigt at foreslå for at færdiggøre anden fase af det fælles europæiske asylsystem, herunder bl.a. forslaget til ændring af Dublinforordningen.

Den 5. marts 2008 drøftede Kommissionens tjenestegrene uformelt hovedlinjerne i dette forslag med medlemsstaterne i udvalget for indvandring og asyl. Desuden blev der fra oktober 2007 til juli 2008 holdt en række ekspertmøder med fagfolk fra medlemsstaterne, UNHCR og ngo'er, jurister og domme og medlemmer af Europa-Parlamentet med henblik på at høre deres mening om, hvilke forbedringer af Dublinforordningen der var nødvendige.

Det fremgik af høringen, at flertallet af medlemsstaterne går ind for at fastholde de grundlæggende principper i Dublinforordningen, men erkender, at der er behov for at forbedre visse aspekter, hovedsagelig vedrørende forordningens effektivitet. På den anden side taler mange af civilsamfundets organisationer og UNHCR for en helt anderledes metode, som er baseret på, at ansvaret fastlægges ud fra, hvor en ansøgning om international beskyttelse er indgivet. Da der imidlertid ikke er politisk vilje til en sådan ændring, kræver de, at forordningen i højere grad tager hensyn til behovet for beskyttelse hos ansøgere om international beskyttelse. Europa-Parlamentet foreslog i en betænkning om evalueringen af Dublinsystemet[15], som blev vedtaget den 2. september 2008, en række forbedringer af det nuværende system, hvoraf de fleste drejer sig om beskyttelse.

Kommissionens forslag tager hensyn til bemærkningerne fra alle de interesserede parter. Kommissionen foreslår, at de grundlæggende principper for Dublinforordningen bevares, men mener, at det er særlig vigtigt, at både spørgsmålene om effektivitet og beskyttelse behandles i det nuværende forslag.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Hovedformålet med forslaget er at gøre systemet mere effektivt og sikre personer, der er underlagt "Dublinproceduren", højere beskyttelsesstandarder. Samtidig sigter forslaget mod at bidrage til en bedre håndtering af situationer med særligt pres på medlemsstaternes modtagelsesfaciliteter og asylsystemer.

Forslaget bibeholder de samme grundlæggende principper som den nuværende Dublinforordning, nemlig at ansvaret for behandling af en ansøgning om international beskyttelse først og fremmest påhviler den medlemsstat, som spillede den største rolle i forbindelse med ansøgerens indrejse i eller ophold på medlemsstaternes område, med en række undtagelser, der skal beskytte familiens enhed.

---

[15] P6_TA-PROV(2008) 0385.

Desuden fastholder det generelt forordningens karakter, idet det hovedsagelig fastlægger medlemsstaternes forpligtelser over for hinanden og kun medtager bestemmelser, der regulerer medlemsstaternes forpligtelser over for asylansøgere, som er underlagt Dublinproceduren, for så vidt som disse bestemmelser påvirker forløbet af procedurerne mellem medlemsstaterne eller er nødvendige for at sikre overensstemmelse med andre asylinstrumenter. Det foreslås dog både, at de eksisterende proceduremæssige garantier forbedres, så der sikres et højere beskyttelsesniveau, og at der medtages nye retsgarantier, så man bedre kan opfylde de særlige behov hos de personer, som er underlagt Dublinproceduren, og samtidig undgår huller i beskyttelsen af dem.

Forslaget behandler følgende spørgsmål:

1. Forordningens anvendelsesområde og overensstemmelse med den eksisterende lovgivning om asyl

Forslaget udvider forordningens anvendelsesområde, så det kommer til at omfatte personer, der har ansøgt om (eller nyder) subsidiær beskyttelse. Denne ændring anses for at være nødvendig for at sikre overensstemmelse med den gældende EU-ret, dvs. med anerkendelsesdirektivet, som indførte det retlige begreb subsidiær beskyttelse. Forslaget tilpasser desuden den terminologi og de definitioner, som anvendes i forordningen, til terminologien og definitionerne i de andre asylinstrumenter.

2. Systemets effektivitet

For at sikre, at ansvarsfastlæggelsesproceduren fungerer gnidningsløst, foreslås der bl.a. følgende ændringer:

- Der fastsættes frister for fremsendelse af anmodninger om tilbagetagelse, og fristen for besvarelse af anmodninger om oplysninger forkortes; der indføres en frist for besvarelse af anmodninger, der bygger på humanitære årsager, og det præciseres, at anmodninger, der bygger på humanitære årsager, kan fremsættes når som helst. Disse ændringer skal sikre, at ansvarsfastlæggelsesproceduren bliver mere effektiv og hurtig.

- Bestemmelserne om ansvarets ophør er blevet præciseret, specielt med hensyn til, under hvilke omstændigheder disse bestemmelser bør finde anvendelse, hvilken medlemsstat der har bevisbyrden, og følgerne af ansvarets ophør. Formålet med disse præciseringer er at sikre en mere ensartet anvendelse af forordningen og at mindske fortolkningsforskellene medlemsstaterne imellem, som kan besværliggøre eller forsinke fastlæggelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

- Omstændighederne og procedurerne for anvendelsen af de diskretionære klausuler (den humanitære klausul og suverænitetsklausulen) er blevet præciseret, *bl.a.* for at sikre en mere ensartet og effektiv anvendelse af forordningen i medlemsstaterne. Der gives nærmere oplysninger om ændringerne i disse klausuler i punkt 4.

- Der er indført regler om overførsler, bl.a. om fejlagtige overførsler og om omkostningerne ved overførslerne. Der indsættes en ny bestemmelse om udveksling af relevante oplysninger, inden overførslerne gennemføres (der gives nærmere oplysninger i punkt 5), *bl.a.* for at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om de praktiske foranstaltninger i forbindelse med overførsler.

- Den eksisterende ordning for bilæggelse af uoverensstemmelser, som på nuværende tidspunkt ifølge Dublingennemførelsesforordningen kun gælder for uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne om anvendelsen af den humanitære klausul, er blevet udvidet, så den omfatter uoverensstemmelser om anvendelsen af hele forordningen.

- For at myndighederne kan indhente alle de oplysninger, som er nødvendige for at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og for at de om nødvendigt mundtligt kan informere ansøgeren om anvendelsen af forordningen, indsættes der en bestemmelse om afholdelsen af en obligatorisk samtale. Formålet er både at gøre systemet mere effektivt ved at gøre det lettere at anvende og at sikre ansøgere om international beskyttelse tilstrækkelige garantier.

3. Retsgarantier for personer, der er underlagt Dublinproceduren

For at styrke retsgarantierne for ansøgere om international beskyttelse og give dem bedre muligheder for at forsvare deres rettigheder indfører forslaget en række ændringer:

- Indhold, form og frister for de oplysninger, som skal stilles til rådighed for ansøgere om international beskyttelse, præciseres nærmere i forordningen. Desuden skal der ifølge forslaget vedtages en fælles informationsfolder, som skal bruges i alle medlemsstaterne. Hvis ansøgerne om international beskyttelse informeres bedre om, hvad Dublinforordningen indebærer, vil de få et bedre kendskab til ansvarsfastlæggelses-proceduren, hvilket bl.a. vil medvirke til at mindske omfanget af sekundære bevægelser.

- Der indføres en ret til at påklage en afgørelse om overførsel, og de kompetente myndigheder pålægges en pligt til at beslutte, om fuldbyrdelsen af afgørelsen skal suspenderes, og til at lade den pågældende blive på medlemsstatens område, indtil denne beslutning er truffet. Det præciseres desuden, at den pågældende har ret til juridisk bistand og/eller repræsentation og om nødvendigt sproglig bistand, og proceduren for underretning af den pågældende præciseres yderligere for at sikre en mere effektiv ret til retsmidler.

- Der indsættes en ny bestemmelse, som fastslår det grundlæggende princip om, at en person ikke bør frihedsberøves alene med den begrundelse, at vedkommende ansøger om international beskyttelse. Dette princip bekræfter den gældende EU-lovgivning om frihedsberøvelse, navnlig direktivet om asylprocedurer, og sikrer samtidig overholdelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder og af de internationale menneskerettigheds-instrumenter, såsom den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. For at sikre, at frihedsberøvelsen af asylansøgere under Dublinproceduren ikke er vilkårlig, foreslås der desuden begrænsede specifikke grunde til en sådan frihedsberøvelse. Den samme standard for modtagelses-forhold, som gælder for alle frihedsberøvede asylansøgere i henhold til forslaget om ændring af direktivet om modtagelsesforhold, skal også anvendes i Dublinsager. Ligesom i forslaget om ændring af direktivet om modtagelsesforhold tages der hensyn til mindreåriges og uledsagede mindreåriges situation, idet der fastsættes særlige regler for dem. Da denne bestemmelse kun vedrører de begrænsede grunde til at frihedsberøve personer, der er underlagt Dublinproceduren, er det logisk at medtage den i denne forordning i stedet for i forslaget til ændring af direktivet om modtagelsesforhold.

- En række bestemmelser præciseres for at sikre, at princippet om effektiv adgang til asylproceduren overholdes.

4. Familiens enhed, suverænitetsklausulen og den humanitære klausul

For at styrke retten til familiens enhed og for at præcisere samspillet med suverænitetsklausulen og den humanitære klausul og samspillet mellem disse klausuler foreslås følgende:

- Retten til familiesammenføring udvides til også at omfatte familiemedlemmer, der nyder subsidiær beskyttelse, og som bor i en anden medlemsstat.

- Sammenføring af afhængige slægtninge (dvs. enten en slægtning, som er afhængig af en ansøger, eller en ansøger, som er afhængig af en slægtning) og sammenføring af uledsagede mindreårige med slægtninge, der kan tage sig af dem, gøres obligatorisk. Dette opnås ved, at de nuværende bestemmelser om disse to spørgsmål fjernes fra den humanitære klausul og indsættes under de bindende ansvarsfastlæggelseskriterier.

- Definitionen af "familiemedlemmer" udvides for så vidt angår mindreårige for at sikre en bedre varetagelse af "barnets tarv".

- Muligheden for at tilbagesende en ansøger, på hvem et af kriterierne om familiens enhed kan anvendes på tidspunktet for indgivelsen af den seneste ansøgning, udelukkes på betingelse af, at den medlemsstat, hvor den første ansøgning blev indgivet, ikke allerede har truffet en første afgørelse med hensyn til substans. Formålet er navnlig at sikre, at den medlemsstat, på hvis område asylansøgeren befinder sig, kan tage behørigt hensyn til eventuelle nye elementer vedrørende asylansøgerens familiemæssige situation i overensstemmelse med de forpligtelser, som er fastsat i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

- Af klarhedshensyn samles "suverænitetsklausulen" og "den humanitære klausul" i ét kapitel med titlen "diskretionære klausuler", og begge klausulerne revideres. Det foreslås, at "suverænitetsklausulen" hovedsagelig bruges af humanitære og medlidenhedsmæssige årsager. Med hensyn til de forhold, hvor "den humanitære klausul" kan anvendes, foreslås det at bibeholde en generel klausul, som gør det muligt for medlemsstaterne at anvende den, når en streng anvendelse af de bindende kriterier ville medføre en adskillelse af familiemedlemmer eller andre slægtninge.

- En række aspekter i proceduren for anvendelse af de diskretionære klausuler præciseres også. For at sikre, at suverænitetsklausulen ikke anvendes i strid med ansøgerens interesser, bibeholdes forpligtelsen til at indhente ansøgerens samtykke.

5. Uledsagede mindreårige og andre sårbare grupper

For bedre at kunne tage hensyn til uledsagede mindreåriges interesser under Dublinproceduren præciserer og udvider forslaget anvendelsesområdet for den eksisterende bestemmelse om uledsagede mindreårige, og der indføres yderligere beskyttelsesgarantier:

- Der tilføjes en ny bestemmelse om garantier for mindreårige, som bl.a. præciserer de kriterier, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, når de vurderer, hvad der tjener barnets tarv bedst, og specificerer retten til repræsentation.

- Beskyttelsen af uledsagede mindreårige udvides, så der bliver mulighed for sammenføring, ikke blot med kernefamilien, men også med andre slægtninge, der befinder sig i en anden

medlemsstat, og som kan tage sig af dem, jf. ovenfor. Det præciseres desuden, at hvis der ikke findes et familiemedlem eller en anden slægtning, er den ansvarlige medlemsstat den medlemsstat, hvor ansøgeren indgav sin seneste ansøgning, forudsat at dette tjener vedkommendes tarv bedst.

Med hensyn til beskyttelsen af sårbare grupper inden for rammerne af Dublinproceduren gælder generelt følgende:

For først og fremmest at sikre, at der er kontinuitet i beskyttelsen af ansøgere under Dublinproceduren, som er genstand for afgørelser om overførsel til den ansvarlige medlemsstat, omfatter forslaget en ordning for udveksling af relevante oplysninger mellem medlemsstaterne, inden overførslerne gennemføres.

6. Særligt pres eller et utilstrækkeligt beskyttelsesniveau

For at undgå, at Dublinoverførsler i situationer med særligt pres på visse medlemsstater med begrænset modtagelses- og absorptionskapacitet øger byrden på de pågældende medlemsstater, indføres der en ny procedure i forordningen, som gør det muligt at suspendere Dublinoverførslerne til den ansvarlige medlemsstat. Denne procedure kan også anvendes i tilfælde, hvor der er frygt for, at Dublinoverførsler kan resultere i, at ansøgerne ikke nyder godt af passende beskyttelsesstandarder i den ansvarlige medlemsstat, navnlig med hensyn til modtagelsesforhold og adgang til asylproceduren.

- **Sproglige rettelser**

Det var nødvendigt at foretage en sproglig rettelse i den italienske udgave af dette forslag, nemlig i artikel 3, stk. 3, hvor "land" blev ændret til "tredjeland". Dette bringer den italienske udgave af artikel 3, stk. 3, i forordning 343/2003/EF i overensstemmelse med de andre sproglige udgaver af denne forordning, hvilket er nødvendigt for at undgå enhver risiko for, at artiklen fortolkes forkert.

Der kan forekomme andre sproglige rettelser i andre sproglige udgaver af forordningen.

- **Retsgrundlag**

Dette forslag ændrer forordning 343/2003/EF og anvender det samme retsgrundlag som den nævnte forordning, nemlig EF-traktatens artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra a).

Traktatens afsnit IV finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige og Irland, medmindre disse to lande træffer anden beslutning i overensstemmelse med protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne.

Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning 343/2003/EF som følge af deres meddelelse om, at de ønskede at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af forordningen på grundlag af ovennævnte protokol. Disse medlemsstaters stilling med hensyn til forordning 343/2003/EF påvirker ikke deres mulige deltagelse i den ændrede forordning.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da Danmark imidlertid anvender den nuværende Dublinforordning som følge af en international aftale, som det indgik med Fællesskabet i

2006[16], skal Danmark i overensstemmelse med aftalens artikel 3 meddele Kommissionen, hvorvidt landet ønsker at gennemføre indholdet af den ændrede forordning.

- **Forslagets indvirkning på tredjelande, der er associeret i Dublinsystemet**

Parallelt med en række tredjelandes associering i Schengenreglerne har Fællesskabet indgået eller er i gang med at indgå en række aftaler, som også associerer disse lande i Dublin/Eurodac-reglerne:

- aftalen om associering af Island og Norge, som blev indgået i 2001[17]

- aftalen om associering af Schweiz, som blev indgået den 28. februar 2008[18]

- protokollen om associering af Schweiz, som blev undertegnet den 28. februar 2008[19].

For at skabe rettigheder og forpligtelser mellem Danmark – der som forklaret ovenfor er associeret i Dublin/Eurodac-reglerne via en international aftale – og ovennævnte associerede lande er der indgået to yderligere instrumenter mellem Fællesskabet og de associerede lande[20].

I henhold til de tre ovennævnte aftaler skal de associerede lande acceptere Dublin/Eurodac-reglerne og udviklingen heraf uden undtagelser. De deltager ikke i vedtagelsen af retsakter, der ændrer eller udbygger Dublinreglerne (og dermed også dette forslag), men skal inden for en bestemt frist meddele Kommissionen, hvorvidt de ønsker at gennemføre indholdet i den pågældende retsakt, når den er godkendt af Rådet og Europa-Parlamentet. Hvis Norge, Island, Schweiz eller Liechtenstein ikke accepterer en retsakt, der ændrer eller udbygger Dublin/Eurodac-reglerne, anvendes "guillotineklausulen", og de respektive aftaler ophører, medmindre det fælles/blandede udvalg, som er nedsat ved aftalerne, med enstemmighed træffer anden afgørelse.

---

16 Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen, EUT L 66 af 8.3.2006, s. 38.

17 Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge, EFT L 93 af 3.4.2001, s. 40.

18 Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz, EUT L 53 af 27.2.2008, s. 5.

19 Protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz (KOM(2006) 754, endnu ikke indgået).

20 Protokol mellem Det Europæiske Fællesskab, Schweiz og Liechtenstein til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylsansøgning indgivet i en medlemsstat, Schweiz eller Liechtenstein (2006/257 CNS, indgået den 24.10.2008, endnu ikke offentliggjort i EUT), og protokol til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge (EUT L 57 af 28.2.2006, s. 16).

- **Subsidiaritetsprincippet**

EF-traktatens afsnit IV om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer tillægger Det Europæiske Fællesskab visse beføjelser i forbindelse med disse spørgsmål. Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 5, dvs. hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan.

Det nuværende retsgrundlag for Fællesskabets indsats med hensyn til kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne, findes i EF-traktatens artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra a).

Fordi problemerne i forbindelse med asyl generelt er tværnationale, kan EU inden for rammerne af det fælles europæiske asylsystem fremsætte løsninger på de områder, hvor der er problemer i forbindelse med anvendelsen af Dublinforordningen. Selv om der blev opnået en betydelig harmonisering med den forordning, som blev vedtaget i 2003, bør EU stadig gøre en indsats for at gøre Dublinsystemet mere effektivt og mere beskyttende.

- **Proportionalitetsprincippet**

Konsekvensanalysen af ændringerne af Dublinforordningen indeholdt en grundig vurdering af hver af mulighederne for at løse de påpegede problemer med henblik på at opnå balance mellem omkostningerne og fordelene; konklusionen var, at man ved at vælge den indsats fra EU's side, som foreslås her, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at løse disse problemer.

- **Indvirkning på de grundlæggende rettigheder**

Dette forslag blev underkastet en grundig undersøgelse for at sikre, at dets bestemmelser er fuldt forenelige med de grundlæggende rettigheder, som udgør generelle principper i såvel fællesskabsretten som folkeretten. Der blev lagt særlig vægt på behovet for at styrke retsgarantierne og de proceduremæssige garantier for personer, der er underlagt Dublinproceduren, og på at give dem bedre muligheder for at forsvare deres rettigheder samt på behovet for at sikre en bedre overholdelse af retten til familiens enhed og forbedre situationen for sårbare grupper, navnlig situationen for uledsagede mindreårige, således at deres særlige behov varetages bedre.

Når personer, der er underlagt Dublinproceduren, sikres et højere beskyttelsesniveau, vil det generelt få en positiv virkning for asylansøgere med hensyn til grundlæggende rettigheder. Når asylansøgere **informeres bedre** om anvendelsen af denne forordning og deres rettigheder og forpligtelser i henhold til forordningen, vil det på den ene side gøre det muligt for dem at forsvare deres rettigheder bedre, og på den anden side vil det medvirke til at mindske omfanget af sekundære bevægelser, da asylansøgerne i højere grad vil overholde systemets regler. **Retten til retsmidler vil blive mere effektiv**, specielt ved, at der indføres en ret til at påklage en afgørelse om overførsel og en ret til ikke at blive overført, før der er truffet beslutning om, hvorvidt det er nødvendigt at suspendere fuldbyrdelsen af overførslen, ved, at det fastsættes, at en person, som har fået meddelt en afgørelse om overførsel, skal have en rimelig klagefrist, samt ved, at der indføres bestemmelser om ret til juridisk bistand og/eller repræsentation. **Princippet om en effektiv adgang til asylproceduren**, der er en del af

retten til asyl, vil blive styrket ved, at det præciseres, at den ansvarlige medlemsstat skal foretage en fuldstændig vurdering af behovene for beskyttelse hos asylansøgere, som overføres til den efter Dublinproceduren. **Retten til frihed og fri bevægelighed** vil blive styrket ved, at det fastsættes, at frihedsberøvelse af personer, der er underlagt Dublinproceduren, kun bør tillades i undtagelsestilfælde som omhandlet i forordningen, og kun hvis det stemmer overens med principperne om nødvendighed og proportionalitet. Der skal tages behørigt hensyn til situationen for mindreårige, som kun må frihedsberøves, hvis det tjener deres tarv bedst, hvorimod uledsagede mindreårige aldrig må frihedsberøves.

Retten til familiesammenføring vil blive styrket betydeligt, navnlig ved, at forordningens anvendelsesområde udvides til også at omfatte personer, der har ansøgt om eller nyder subsidiær beskyttelse, ved at gøre sammenføring af afhængige slægtninge obligatorisk og ved på visse betingelser at forbyde tilbagesendelse af en ansøger, på hvem et af kriterierne om familiens enhed kan anvendes på tidspunktet for vedkommendes seneste ansøgning. Disse garantier vil ikke blot sikre en højere beskyttelsesstandard for asylansøgere, men vil også medvirke til at mindske omfanget af sekundære bevægelser, da der vil blive taget hensyn til hver enkelt asylansøgers personlige situation ved afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Endelig vil der blive taget større hensyn til situationen for **sårbare grupper**, navnlig gennem en styrkelse af **uledsagede mindreåriges rettigheder**, bl.a. takket være en klarere definition af princippet om barnets tarv og oprettelsen af en ordning for udveksling af relevante oplysninger om bl.a. de helbredsmæssige forhold for den person, som skal overføres, med det hovedformål at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, som gives til den pågældende.

Medlemsstaterne er forpligtet til at anvende bestemmelserne i denne forordning under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Med forordningen indføres der et krav om overvågning og evaluering. Denne overvågning vil også omfatte de bestemmelser, som har indflydelse på de grundlæggende rettigheder.

↓ 343/2003/EF
⇨ ny

2008/0243 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger ⇨ eller en statsløs ⇦ i en af medlemsstaterne

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[21],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[22],

efter proceduren i traktatens artikel 251[23], og

ud fra følgende betragtninger:

⇩ ny

(1) Der skal foretages en række substansændringer i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne[24]. Forordningen bør af klarhedshensyn omarbejdes.

[21] EUT C […] af […], s. […].
[22] EUT C […] af […], s. […].
[23] EUT C […] af […], s. […].
[24] EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.

↓ 343/2003/EF betragtning 1

(2) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Fællesskabet.

↓ 343/2003/EF betragtning 2

(3) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, suppleret ved New Yorkprotokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, dvs. at "non-refoulement"-princippet overholdes. I denne henseende, og uden at dette berører ansvarlighedskriterierne i denne forordning, betragtes medlemsstaterne, der alle overholder "non-refoulement"-princippet, som sikre lande for tredjelandsstatsborgere.

↓ 343/2003/EF betragtning 3

(4) I konklusionerne fra Tammerfors præciseres det også, at et sådant system på kort sigt bør indebære en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

↓ 343/2003/EF betragtning 4
⇨ ny

(5) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør specielt gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for at sikre en effektiv adgang til procedurerne til fastsættelse af ~~flygtningestatus~~ ⇨ international beskyttelsesstatus ⇦ og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af ~~asyl~~ansøgninger ⇨ om international beskyttelse ⇦ i fare.

↓ 343/2003/EF betragtning 5

~~I forbindelse med den gradvise indførelse af et fælles europæisk asylsystem, der på længere sigt kan føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for dem, der indrømmes asyl, er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, som ligger til grund for konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, der blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990 (i det følgende benævnt "Dublinkonventionen"), hvis gennemførelse har fremmet harmoniseringen af asylpolitikkerne.~~

⇩ ny

(6) Den første fase af oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem, som på længere sigt skal føre til en fælles procedure og en ensartet retsstilling, som gælder i hele EU, for dem, der har fået asyl, er nu blevet gennemført. Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal realiseres på området frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. I den forbindelse opfordrede Haagprogrammet Europa-Kommissionen til at afslutte evalueringen af retsinstrumenterne fra første fase og forelægge Rådet og Europa-Parlamentet anden fases instrumenter og foranstaltninger med henblik på vedtagelse inden 2010.

(7) I lyset af resultaterne af de evalueringer, der er foretaget, er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, som ligger til grund for forordning (EF) nr. 343/2003, samtidig med at der i lyset af erfaringerne foretages de nødvendige ændringer for at gøre systemet mere effektivt og forbedre beskyttelsen af ansøgere om international beskyttelse inden for rammerne af denne procedure.

(8) For at sikre, at alle, der ansøger om eller nyder international beskyttelse, behandles lige, samt sikre overensstemmelse med den gældende EU-ret på asylområdet, navnlig Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse[25], bør denne forordnings anvendelsesområde udvides, så det kommer til at omfatte ansøgere om subsidiær beskyttelse og personer, der har fået tildelt subsidiær beskyttelse.

(9) For at sikre en ensartet behandling af alle asylansøgere bør direktiv […/…/EF] af … om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne[26] finde anvendelse på proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, der er fastlagt i denne forordning.

(10) I overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning. Der bør endvidere fastsættes specifikke proceduregarantier for uledsagede mindreårige på grund af deres særlige sårbarhed.

🡻 343/2003/EF betragtning 6

~~Familiernes enhed bør bevares, for så vidt som det er foreneligt med de andre målsætninger, der søges nået ved indførelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.~~

[25] EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.
[26] EUT L […] af […], s. […].

⇩ ny

(11) I overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne først og fremmest tage hensyn til familiens enhed ved anvendelsen af denne forordning.

🡻 343/2003/EF betragtning 7
⇨ ny

(12) En medlemsstats samlede behandling af ~~asyl~~ansøgningerne ⇨ om international beskyttelse ⇦ fra medlemmerne af en familie gør det muligt at sikre, at ansøgningerne behandles grundigt, og at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens⇨ , og at medlemmerne af en familie ikke adskilles ⇦.

⇩ ny

(13) For at sikre fuld overholdelse af princippet om familiens enhed og barnets tarv bør eksistensen af et afhængighedsforhold mellem en ansøger og vedkommendes udvidede familie på grund af graviditet eller fødsel eller på grund af deres sundhedstilstand eller høje alder blive et bindende ansvarskriterium. Når ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør tilstedeværelsen af en slægtning på en anden medlemsstats område, som kan tage sig af vedkommende, også blive et bindende ansvarskriterium.

🡻 343/2003/EF betragtning 7
⇨ ny

(14) Enhver m~~M~~edlemsstat~~erne~~ bør dog kunne fravige ansvarskriterierne ~~for at gøre det muligt at sammenføre medlemmerne af en familie og andre slægtninge, når det er nødvendigt af humanitære grunde~~ ⇨ , navnlig af humanitære og medlidenhedsmæssige årsager, og behandle en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet til den eller til en anden medlemsstat, selv om denne behandling ikke er dens ansvar i henhold til de bindende kriterier, som er fastsat i forordningen, forudsat at den pågældende medlemsstat og ansøgeren giver deres samtykke ⇦.

⇩ ny

(15) Der bør afholdes en personlig samtale for at lette afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse og, når det er nødvendigt, for mundtligt at informere ansøgerne om anvendelsen af denne forordning.

(16) I overensstemmelse med navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør der fastlægges retsgarantier og en ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser vedrørende overførsler til den ansvarlige medlemsstat for at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers rettigheder.

(17) I overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis bør adgangen til effektive retsmidler omfatte både undersøgelsen af anvendelsen af denne forordning og af den retlige og faktiske situation i den medlemsstat, som ansøgeren overføres til, for at sikre, at folkeretten overholdes.

(18) Frihedsberøvelse af asylansøgere bør ske i overensstemmelse med det grundlæggende princip, at en person ikke bør frihedsberøves, alene fordi vedkommende ansøger om international beskyttelse. Specielt skal frihedsberøvelse af asylansøgere anvendes i overensstemmelse med Genèvekonventionens artikel 31 og under de klart definerede særlige omstændigheder og garantier, som er beskrevet i direktiv […/…/EF] [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]. Desuden bør anvendelsen af frihedsberøvelse med henblik på overførsel til den ansvarlige medlemsstat begrænses og underlægges proportionalitetsprincippet med hensyn til de anvendte midler og det forfulgte mål.

(19) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003[27] kan overførsler til den ansvarlige medlemsstat foretages på frivilligt grundlag, i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse. Medlemsstaterne bør fremme frivillige overførsler og bør sikre, at kontrollerede overførsler og overførsler under ledsagelse foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed.

↓ 343/2003/EF betragtning 8

(20) Den gradvise indførelse af et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og fastlæggelse af EF-politikker med hensyn til betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold, herunder fælles bestræbelser for forvaltning af de ydre grænser, gør det nødvendigt at finde en ligevægt mellem ansvarlighedskriterierne i en ånd af solidaritet.

⇩ ny

(21) Anvendelsen af denne forordning kan under visse omstændigheder medføre yderligere byrder for medlemsstater, der står i en særligt akut situation, som påfører deres modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur et ekstraordinært stort pres. Under sådanne omstændigheder er det nødvendigt at fastlægge en effektiv procedure, der muliggør midlertidig suspension af overførslerne til den pågældende medlemsstat og

---

[27] EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3.

gør det muligt at yde økonomisk bistand i overensstemmelse med EU's eksisterende finansielle instrumenter. En midlertidig suspension af Dublinoverførslerne kan dermed medvirke til, at der skabes større solidaritet med de medlemsstater, hvis asylsystemer er under særligt pres, navnlig på grund af deres geografiske eller demografiske situation.

(22) Denne ordning for suspension af overførslerne bør også anvendes, når Kommissionen mener, at beskyttelsesniveauet for ansøgere om international beskyttelse i en given medlemsstat ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig med hensyn til modtagelsesforhold og adgang til asylproceduren, med henblik på at sikre, at alle ansøgere om international beskyttelse nyder godt af et passende beskyttelsesniveau i alle medlemsstaterne.

(23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger[28] finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning.

(24) Udvekslingen af personoplysninger om ansøgeren, herunder følsomme oplysninger om helbredsmæssige forhold, som skal overføres, inden en overførsel gennemføres, vil sikre, at de kompetente asylmyndigheder er i stand til at yde ansøgerne passende bistand og til at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, de tildeles. Der bør fastsættes særlige bestemmelser for at sikre beskyttelsen af oplysninger om ansøgere, som befinder sig i denne situation, i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

↓ 343/2003/EF betragtning 9

(25) Gennemførelsen af denne forordning kan lettes og gøres mere effektiv gennem bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre kommunikationen mellem de kompetente tjenester, reducere procedurefristerne, forenkle behandlingen af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse eller fastlægge bestemmelser om gennemførelsen af overførslerne.

↓ 343/2003/EF betragtning 10 (tilpasset)

(26) Der bør sikres kontinuitet mellem ~~Dublinkonventionens bestemmelser~~ ⌦ bestemmelserne i forordning (EF) nr. 343/2003 ⌫ om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig, og bestemmelserne i denne forordning. Tilsvarende bør der sikres sammenhæng mellem denne forordning og ~~Rådets~~ forordning (EF) nr. ~~2725/2000 af 11. december 2000~~[…/…] [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af ~~Dublinkonventionen~~[29] ⌦ Dublinforordningen ⌫].

---

[28] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

[29] ~~EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1.~~

↓ 343/2003/EF betragtning 11 (tilpasset)

(27) Eurodac-systemets virkemåde, som fastsat ved forordning (EF) nr. ~~2725/2000~~[…/…] ⌦ [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen], ⌫ og især gennemførelsen af artikel ~~4~~ 6 og ~~8~~ 10 heri, vil kunne lette ~~gennemførelsen~~ ⌦ anvendelsen ⌫ af nærværende forordning.

⇩ ny

(28) Visuminformationssystemets virkemåde, som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold[30], og især gennemførelsen af artikel 21 og 22 heri, vil kunne lette anvendelsen af denne forordning.

↓ 343/2003/EF betragtning 12

(29) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i.

↓ 343/2003/EF betragtning 13

(30) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[31].

↓ 1103/2008/EF, punkt 3, første afsnit, i bilaget (tilpasset)
⇨ ny

(31) ~~Med hensyn til forordning (EF) nr. 343/2003 bør~~ Kommissionen ⌦ bør navnlig ⌫ tillægges beføjelse til at vedtage betingelserne og procedurerne for iværksættelse af ~~den humanitære klausul~~ ⇨ bestemmelserne om uledsagede mindreårige og familiesammenføring af afhængige slægtninge ⇦ og at vedtage de nødvendige kriterier for gennemførelse af overførsler. Da der er tale om generelle foranstaltninger,

[30] EFT L 218 af 13.8.2008, s. 60.
[31] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i ⌦ denne ⌫ forordning ~~(EF) nr. 343/2003~~ ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

⇩ ny

(32) De foranstaltninger, som er nødvendige for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 343/2003, er blevet vedtaget med forordning (EF) nr. 1560/2003. Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1560/2003 bør indarbejdes i denne forordning af klarhedshensyn, eller fordi de kan tjene et generelt formål. Det er navnlig vigtigt for både medlemsstaterne og de pågældende asylansøgere, at der er en generel ordning, som gør det muligt at nå frem til en løsning i tilfælde, hvor medlemsstaterne er uenige om anvendelsen af en bestemmelse i denne forordning. Det er derfor rimeligt at indarbejde den ordning for bilæggelse af uoverensstemmelser om den humanitære klausul, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1560/2003, i denne forordning, og at udvide dens anvendelsesområde til hele denne forordning.

🡻 343/2003/EF betragtning 14 (tilpasset)
⇨ ny

(33) ⇨ En effektiv overvågning af ⇦ ~~G~~gennemførelsen af denne forordning ~~bør~~ ⌦ kræver, at den ⌫ evalueres med jævne mellemrum.

🡻 343/2003/EF betragtning 15 (tilpasset)
⇨ ny

(34) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender[32]. ⌦ Denne forordning ⌫ ~~Den~~ tilsigter især, at den asylret, der er sikret af chartrets artikel 18, respekteres fuldt ud⇨ , og at anvendelsen af chartrets artikel 1, 4, 7, 24 og 47 fremmes, og skal anvendes i overensstemmelse hermed ⇦.

🡻 343/2003/EF betragtning 16
⇨ ny

(35) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målet for den påtænkte handling, nemlig fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger ⇨ eller en

---

[32] EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

statsløs ⇦ i en af medlemsstaterne, ikke opfyldes tilstrækkeligt af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⇩ 343/2003/EF betragtning 17 (tilpasset)

~~I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige og Irland ved skrivelser af 30. oktober 2001, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.~~

⇩ 343/2003/EF betragtning 18 (tilpasset)

~~I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.~~

⇩ 343/2003/EF betragtning 19 (tilpasset)

~~Dublinkonventionen forbliver i kraft og finder fortsat anvendelse mellem Danmark og de medlemsstater, der er bundet af denne forordning indtil en aftale, der gør det muligt for Danmark at deltage i denne forordning, er indgået —~~

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

⌦ Formål ⌫

I denne forordning fastsættes kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, der indgives af en tredjelandsstatsborger ⇨ eller en statsløs ⇦ i en af medlemsstaterne.

Artikel 2

⌦ Definitioner ⌫

I denne forordning forstås ved:

a) "tredjelandsstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger, jf. artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab⇨ , og som ikke er en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, som defineret i artikel 25, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006[33] ⇦

~~b) "Genèvekonventionen": konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New Yorkprotokollen af 31. januar 1967~~

~~c) "asylansøgning": en ansøgning fra en tredjelandsstatsborger, som kan opfattes som en anmodning om international beskyttelse fra en medlemsstat i henhold til Genèvekonventionen. Enhver ansøgning om international beskyttelse formodes at være en asylansøgning, medmindre en tredjelandsstatsborger udtrykkeligt anmoder om en anden form for beskyttelse, som der kan søges om særskilt~~

[33] EFT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

⇩ ny

b) "ansøgning om international beskyttelse": en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra g), i direktiv 2004/83/EF

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

c)~~d)~~ "ansøger" eller "asylansøger": en tredjelandsstatsborger ⇨ eller statsløs ⇦, der har indgivet en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, med hensyn til hvilken der endnu ikke er truffet endelig afgørelse

d)~~e)~~ "behandling af en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦": samtlige behandlingsforanstaltninger samt alle afgørelser eller domme, der er truffet/afsagt af de kompetente myndigheder vedrørende en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ i overensstemmelse med ~~national ret~~ ⇨ Rådets direktiv 2005/85/EF[34] ⇦, bortset fra procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til bestemmelserne i denne forordning ⇨ og direktiv 2004/83/EF ⇦

e)~~f)~~ "tilbagetrækning af ⌦ en ⌫ ~~asyl~~ansøgning~~en~~ ⇨ om international beskyttelse ⇦": det skridt, hvorved ~~asyl~~ansøgeren afbryder de procedurer, som indgivelsen af ~~hans~~vedkommendes ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ har sat i gang, i overensstemmelse med ~~national ret~~ ⇨ direktiv 2005/85/EF ⇦, enten udtrykkeligt eller stiltiende

f)~~g)~~ "~~flygtning~~ ⇨ person, som har fået tildelt international beskyttelse ⇦": ~~enhver~~ ⌦ en ⌫ tredjelandsstatsborger ⇨ eller statsløs, hvis behov for international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2004/83/EF er blevet anerkendt ⇦ ~~der opfylder betingelserne for at opnå flygtningestatus som defineret i Genèvekonventionen, og som har tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område i denne egenskab~~

⇩ ny

g) "mindreårig": en tredjelandsstatsborger eller statsløs person under 18 år

---

🡻 343/2003/EF
⇨ ny

h) "uledsaget mindreårig": ~~ugifte personer under 18 år~~ ⇨ en mindreårig ⇦, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en myndig

---

[34] EUT 326 af 13.12.2005, s. 13.

person, der er ansvarlig for dem i henhold til loven eller ifølge sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område

i) "familiemedlemmer": for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig på medlemsstaternes område:

i) asylansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov

ii) mindreårige børn af par, som omhandlet i nr. i), eller af asylansøgeren, på betingelse af, at de er ugifte ~~og økonomisk afhængige af asylansøgeren~~, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som defineret i national ret

---

⇩ ny

iii) gifte mindreårige børn af par, som omhandlet i nr. i), eller af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret, hvis deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen med ansøgeren

---

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

iv)~~iii)~~ ⌦ ansøgerens ⌫ fa~~deren~~, mo~~deren~~ eller værge~~n,~~ ~~såfremt~~ ~~eller flygtningen~~ ⌦ , hvis ansøgeren ⌫ er mindreårig og ugift⇨ , eller hvis vedkommende er mindreårig og gift, men vedkommendes tarv varetages bedst ved, at han eller hun bor sammen med sin far, mor eller værge ⇦

⇩ ny

v) mindreårige ugifte søskende til ansøgeren, hvis sidstnævnte er mindreårig og ugift, eller hvis ansøgeren eller dennes søskende er mindreårige og gifte, men det for en eller flere af dem forholder sig således, at deres tarv varetages bedst ved, at de bor sammen

---

🡻 343/2003/EF
⇨ ny

j) "opholdstilladelse": enhver tilladelse, der er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, og som giver tredjelandsstatsborgeren ⇨ eller den statsløse ⇦ ret

til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse, eller indtil ophøret af omstændigheder, som stiller sig i vejen for gennemførelsen af en udsendelsesforanstaltning, bortset fra visa og tilladelser til at opholde sig i landet, som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at fastslå, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, eller under behandlingen af en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ eller en ansøgning om opholdstilladelse

k) "visum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med transit eller indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater. Visummets art vurderes ud fra følgende definitioner:

i) "visum til længerevarende ophold": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat i mere end tre måneder

ii) "visum til kortvarigt ophold": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat på højst tre måneder

iii) "transitvisum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters område bortset fra lufthavnstransit

iv) "lufthavnstransitvisum": en tilladelse eller en afgørelse, som giver den transitvisumpligtige tredjelandsstatsborger ret til, under en mellemlanding eller en overførsel mellem to delstrækninger af en international flyvning, at opholde sig i en lufthavns transitområde, men som ikke giver ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område

---

⇩ ny

l) "risiko for, at den pågældende forsvinder": tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at formode, at en ansøger eller en tredjelandsstatsborger eller statsløs, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, vil forsvinde.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

KAPITEL II

ALMINDELIGE PRINCIPPER ⌦ OG GARANTIER ⌫

Artikel 3

⌦ *Adgang til proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse* ⌫

1. Medlemsstaterne behandler ~~ansøgninger~~⌦ enhver ansøgning ⌫ ⇨ om international beskyttelse ⇦ fra ~~enhver~~ ⌦ en ⌫ tredjelandsstatsborger ⇨ eller statsløs ⇦, der indgiver en ~~asyl~~ansøgning ⌦ på en af medlemsstaternes område, herunder ved grænsen eller ⌫ ⇨ i transitområderne ⇦ ~~ved medlemsstaternes grænse eller på deres område~~. En asylansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III ⌦ i denne forordning ⌫.

↓ 343/2003/EF artikel 13
⇨ ny

2. Kan det ikke på grundlag af kriterierne i denne forordning afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, er det den første medlemsstat, som ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦ indgives til, der er ansvarlig for behandlingen.

↓ 343/2003/EF
⇨ ny

3. Enhver medlemsstat bevarer muligheden for ~~i medfør af sin nationale lovgivning~~ at sende en asylansøger til et ⇨ sikkert ⇦ tredjeland under overholdelse af ~~bestemmelserne i Genève-konventionen~~ ⇨ de regler og garantier, som er fastsat i direktiv 2005/85/EF ⇦.

↓ 343/2003/EF artikel 3, stk. 4 (tilpasset)
⇨ ny

Artikel 4

⌦ Retten til information ⌫

~~4~~1. ⇨ Så snart en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, informerer de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ⇦ ~~A~~asylansøgeren ~~underrettes skriftligt og på et sprog, som den pågældende med rimelighed må forventes at forstå,~~ om anvendelsen af denne forordning ~~samt om dens frister og dens virkninger.~~ ⇨ og navnlig om: ⇦

⇩ ny

a) formålene med denne forordning og følgerne af at indgive en anden ansøgning i en anden medlemsstat

b) kriterierne for fastlæggelse af ansvaret og deres rækkefølge

c) den generelle procedure og de frister, som medlemsstaterne skal overholde

d) de mulige resultater af proceduren og deres konsekvenser

e) muligheden for at påklage en afgørelse om overførsel

f) det forhold, at de kompetente myndigheder udelukkende kan udveksle oplysninger om vedkommende med henblik på gennemførelsen af de forpligtelser, som følger af denne forordning

g) at den pågældende har ret til at få indsigt i oplysninger om vedkommende selv og til at kræve, at ukorrekte oplysninger om vedkommende rettes, og at ulovligt behandlede oplysninger om vedkommende slettes, herunder ret til at få oplysninger om procedurerne for udøvelse af disse rettigheder og kontaktoplysninger for de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som skal behandle krav om beskyttelse af personoplysninger.

2. De oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, skal gives skriftligt på et sprog, som ansøgeren med rimelighed kan formodes at forstå. Medlemsstaterne skal til det formål benytte den fælles folder, som er udarbejdet i henhold til stk. 3.

Når det er nødvendigt for at sikre, at ansøgeren virkelig forstår oplysningerne, skal de også gives mundtligt under den samtale, som afholdes i henhold til artikel 5.

Medlemsstaterne skal give oplysningerne på en måde, som svarer til ansøgerens alder.

3. Der udarbejdes efter proceduren i artikel 40, stk. 2, en fælles folder, som mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 5

Personlig samtale

1. Den medlemsstat, som gennemfører proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, giver ansøgerne mulighed for at få en personlig samtale med en person, der i henhold til national ret er kvalificeret til at foreståen sådan samtale.

2. Formålet med den personlige samtale er at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, navnlig med henblik på at give ansøgeren mulighed for at fremlægge relevante oplysninger, som er nødvendige for en korrekt afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og med henblik på at informere ansøgeren mundtligt om anvendelsen af denne forordning.

3. Den personlige samtale skal afholdes hurtigt efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse, og under alle omstændigheder inden der træffes afgørelse om at overføre ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 25, stk. 1.

4. Den personlige samtale skal afholdes på et sprog, som ansøgeren med rimelighed kan formodes at forstå, og som han kan kommunikere på. Når det er nødvendigt, udvælger medlemsstaterne en tolk, der kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, som afholder den personlige samtale.

5. Den personlige samtale skal finde sted under forhold, som sikrer en passende fortrolighed.

6. Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, skal udarbejde en kort skriftlig rapport, der indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen, og skal stille en kopi af rapporten til rådighed for ansøgeren. Rapporten skal vedlægges en eventuel afgørelse om overførsel i henhold til artikel 25, stk. 1.

Artikel 6

Garantier for mindreårige

1. Medlemsstaterne skal først og fremmest tage hensyn til barnets tarv i forbindelse med alle de procedurer, som er fastsat i denne forordning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en repræsentant repræsenterer og/eller bistår den uledsagede mindreårige i forbindelse med alle de procedurer, som er fastsat i denne forordning. Denne repræsentant kan også være den repræsentant, som er omhandlet i artikel 23 i direktiv […/…/EF] [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

3. Ved vurderingen af barnets tarv samarbejder medlemsstaterne tæt med hinanden og tager navnlig behørigt hensyn til følgende faktorer:

a) mulighederne for familiesammenføring

b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling under særlig hensyntagen til vedkommendes etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund

c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet er offer for menneskehandel

d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed.

4. Medlemsstaterne fastsætter i den nationale lovgivning procedurer for opsporing af de familiemedlemmer eller andre slægtninge til uledsagede mindreårige, som befinder sig i medlemsstaterne. De begynder at opspore medlemmerne af den uledsagede mindreåriges familie så hurtigt som muligt efter indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, samtidig med at de varetager vedkommende tarv.

5. De kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 33, der behandler ansøgninger vedrørende uledsagede mindreårige, skal modtage en passende udannelse vedrørende mindreåriges særlige behov.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

KAPITEL III

~~KRITERIERNES RÆKKEFØLGE~~

⌦ KRITERIER TIL AFGØRELSE AF, HVILKEN MEDLEMSSTAT DER ER ANSVARLIG ⌫

Artikel ~~5~~ 7

⌦ Kriteriernes rækkefølge ⌫

1. Kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, finder anvendelse i den rækkefølge, der er fastsat i dette kapitel.

2. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne ⌦ i dette kapitel ⌫, sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor asylansøgeren for første gang indgav sin ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ til en medlemsstat.

⇩ ny

3. Uanset stk. 2 skal det for at sikre, at princippet om familiens enhed og barnets tarv overholdes, afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne i artikel 8-12, på grundlag af den situation, som forelå, da asylansøgeren indgav sin seneste ansøgning om international beskyttelse. Dette stykke finder anvendelse, forudsat at der endnu ikke er truffet en første afgørelse om asylansøgerens tidligere ansøgninger med hensyn til substans.

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

Artikel ~~6~~8

⌦ Uledsagede mindreårige ⌫

1. Er ~~asyl~~ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det den medlemsstat, hvor et medlem af vedkommendes familie befinder sig lovligt, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, under forudsætning af, at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.

🡻 343/2003/EF artikel 15, stk. 3 (tilpasset)
⇨ ny

2~~3~~. Hvis ~~asyl~~ansøgeren er en uledsaget mindreårig, der har en ~~eller flere~~ slægtninge ⇨ med lovligt ophold ⇦ i en anden medlemsstat, som kan tage sig af vedkommende, ~~skal~~ ⌦ er den pågældende ⌫ medlemsstat~~erne om muligt familiesammenføre den mindreårige med vedkommende slægtning eller slægtninge,~~ ⇨ ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, forudsat at ⇦ ~~medmindre~~ dette ~~ikke~~ tjener den mindreåriges tarv bedst.

⇩ ny

3. Når medlemmerne af ansøgerens familie eller dennes andre slægtninge har lovligt ophold i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, på grundlag af, hvad der tjener den mindreåriges tarv bedst.

↓ 343/2003/EF
⇨ ny

4. Hvis der ikke findes et familiemedlem ⇨ eller en anden slægtning ⇦, er det den medlemsstat, hvor den mindreårige har indgivet sin ⇨ seneste ⇦ ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, ⇨ forudsat at dette tjener den mindreåriges tarv bedst ⇦.

↓ 1103/2008/EF, punkt 3, nr. 1), i bilaget
⇨ ny

5. Betingelserne og procedurerne for iværksættelse af ~~denne artikel~~ stk. 2 ⇨ og 3 ⇦ ~~, herunder i givet fald forligsprocedurer til bilæggelse af uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne om nødvendigheden af at familiesammenføre de pågældende personer eller om, hvor sammenføringen skal ske,~~ vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel ~~27~~40, stk. 3.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

Artikel ~~7~~9

⌦ Familiemedlemmer, som er personer, der har fået tildelt international beskyttelse ⌫

Hvis asylansøgeren, uanset om familien i forvejen var stiftet i hjemlandet, har et familiemedlem, der har fået tilladelse til at opholde sig som ~~flygtning~~ ⇨ en person, der har fået tildelt international beskyttelse, ⇦ i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, ~~såfremt~~forudsat at de pågældende ~~ønsker det~~ ⌦ skriftligt har udtrykt ønske herom ⌫.

Artikel ~~8~~10

⌦ Familiemedlemmer, som er ansøgere om international beskyttelse ⌫

Hvis asylansøgeren har et familiemedlem i en medlemsstat, om hvis ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ ⌦ i den pågældende medlemsstat ⌫ der endnu ikke er truffet en første afgørelse med hensyn til substans, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, forudsat at de pågældende ~~ønsker det~~ ⌦ skriftligt har udtrykt ønske herom ⌫.

Artikel ~~15~~11

⌦ Afhængige slægtninge ⌫

~~2~~1. ⌦ Når ⌫ ~~I tilfælde, hvor den pågældende~~ ⌦ asylansøgeren ⌫ er afhængig af hjælp fra ~~den anden~~ ⌦ en slægtning ⌫ på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig sygdom, et alvorligt handicap eller høj alder, ⌦ eller når en slægtning er afhængig af hjælp fra asylansøgeren ⌫ ⇨ af de samme grunde, er den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, den medlemsstat, som anses for bedst egnet til at lade dem blive sammen eller sammenføre dem, ⇦ ~~skal medlemsstaterne normalt lade asylansøgeren blive sammen med eller familiesammenføre denne med et andet familiemedlem, der befinder sig på en af medlemsstaternes område~~, under forudsætning af, at der fandtes familiemæssige bånd i hjemlandet⇨ , og at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom. Ved fastlæggelsen af, hvilken medlemsstat der er bedst egnet, tages der hensyn til, hvad der tjener de pågældendes tarv bedst, herunder om den afhængige person er i stand til at rejse ⇦.

↓ 1560/2003 artikel 11, stk. 1 (tilpasset)

~~Artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 343/2003 finder både anvendelse, når asylansøgeren er afhængig af hjælp fra et familiemedlem, der befinder sig i en medlemsstat, og når et familiemedlem, der befinder sig i en medlemsstat, er afhængig af hjælp fra asylansøgeren.~~

↓ 1103/2008, punkt 3, nr. 1), i bilaget

~~5~~2. Betingelserne og procedurerne for iværksættelse af ~~denne artikel~~ stk. 1~~, herunder i givet fald forligsprocedurer til bilæggelse af uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne om nødvendigheden af at familiesammenføre de pågældende personer eller om, hvor sammenføringen skal ske,~~ vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel ~~27~~40, stk. 3.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

Artikel ~~14~~12

⌦ Procedure for familier ⌫

Hvis flere medlemmer af en familie indgiver en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ i samme medlemsstat på samme tidspunkt eller på tidspunkter, der ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan gennemføres samlet, og hvis anvendelsen af kriterierne i denne forordning ville medføre, at de ville blive adskilt, baseres afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på følgende bestemmelser:

a) den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for overtagelsen af det største antal familiemedlemmer, er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningerne ⇨ om international beskyttelse ⇦ fra alle familiemedlemmerne

b) hvis litra a) ikke kan anvendes, er det den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen fra det ældste medlem af familien, der er ansvarlig.

Artikel ~~9~~13

⌦ Udstedelse af opholdstilladelser eller visa ⌫

1. Hvis ansøgeren er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse, er det den medlemsstat, der har udstedt denne, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦.

2. Er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt visum, er det den medlemsstat, der har udstedt dette visum, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, medmindre det pågældende visum er udstedt af en anden medlemsstat, der repræsenterer førstnævnte, eller med skriftlig tilladelse fra denne. I så fald er det sidstnævnte medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦. Når en medlemsstat, navnlig af sikkerhedshensyn, forinden hører den centrale myndighed i en anden medlemsstat, udgør dennes svar på høringen ikke en skriftlig tilladelse i henhold til denne bestemmelse.

3. Hvis asylansøgeren er i besiddelse af flere gyldige opholdstilladelser eller visa, der er udstedt af forskellige medlemsstater, er det følgende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦:

a) den medlemsstat, der har udstedt den opholdstilladelse, som giver ret til det længste ophold, eller hvis opholdstilladelserne giver ret til ophold af samme

varighed, den medlemsstat, som har udstedt den opholdstilladelse, der udløber senest

b) den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest, hvis de forskellige visa er af samme art

c) i tilfælde af visa af forskellig art, den medlemsstat, der har udstedt det visum, som har den længste gyldighedsperiode, eller, i tilfælde af samme gyldighedsperiode, den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest.

4. Hvis asylansøgeren kun er i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mindre end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mindre end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, finder stk. 1, 2 og 3 anvendelse, for så vidt ansøgeren ikke har forladt medlemsstaternes område.

Hvis asylansøgeren er i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mere end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mere end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for vedkommende at rejse ind på en medlemsstats område, og ~~han~~vedkommende ikke har forladt medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦ er indgivet, der er ansvarlig.

5. Det forhold, at opholdstilladelsen eller visummet er udstedt på grundlag af en fiktiv identitet eller misbrug af en anden persons identitet eller ved hjælp af forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for, at ansvaret pålægges den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet. Den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet, er dog ikke ansvarlig, hvis den kan fastslå, at der er begået svig, efter at dokumentet er udstedt.

Artikel ~~10~~14

⌦ Indrejse og/eller ophold ⌫

1. Hvis det påvises på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22~~18~~, stk. 3, herunder de data, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EF) nr. […/…]~~2725/2000~~ ⌦ [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen] ⌫, at en asylansøger ulovligt har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, og at den pågældende er indrejst fra et tredjeland, er den medlemsstat, hvori vedkommende er indrejst ulovligt, ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦. Dette ansvar ophører 12 måneder efter den dato, hvor grænsen blev passeret ulovligt.

2. Hvis en medlemsstat ikke kan holdes eller ikke længere holdes ansvarlig i henhold til stk. 1, og hvis det påvises på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 22~~18~~, stk. 3, at asylansøgeren — der ulovligt er rejst ind på medlemsstaternes område, eller for hvem omstændighederne ved indrejsen ikke kan fastslås — har opholdt sig i en medlemsstat i en sammenhængende periode

på mindst fem måneder forud for indgivelsen af ansøgningen ⌦ om international beskyttelse ⌫, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for at behandle ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦.

Hvis asylansøgeren har opholdt sig i flere medlemsstater i perioder på mindst fem måneder, er den medlemsstat, hvor ~~han~~vedkommende senest har haft et sådant ophold, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦.

Artikel ~~11~~15

⌦ *Indrejse med visumfritagelse* ⌫

1. Hvis en tredjelandsstatsborger ⇨ eller statsløs ⇦ rejser ind i en medlemsstat, hvor han/hun er fritaget for visumpligt, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦.

2. Princippet i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis tredjelandsstatsborgeren ⇨ eller den statsløse ⇦ indgiver sin ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ i en anden medlemsstat, hvor han/hun også er fritaget for visum til indrejse på området. I så fald er det sidstnævnte medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦.

Artikel ~~12~~16

⌦ *Ansøgning i et internationalt transitområde i en lufthavn* ⌫

Når ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦ indgives under transit i en lufthavns internationale transitområde i en medlemsstat af en tredjelandsstatsborger ⇨ eller statsløs ⇦, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

KAPITEL IV

~~HUMANITÆR KLAUSUL~~

⌦ DISKRETIONÆRE KLAUSULER ⌫

Artikel ~~15~~17

⌦ Diskretionære klausuler ⌫

↓ 343/2003/EF artikel 3, stk. 2 (tilpasset) ⇨ ny

1. ~~2.~~ Uanset artikel 3, stk. 1, kan enhver medlemsstat dog⇨ , navnlig af humanitære og medlidenhedsmæssige grunde, ⇦ ⌦ beslutte at ⌫ behandle en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, som den får forelagt af en tredjelandsstatsborger ⇨ eller en statsløs ⇦, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning⇨ , forudsat at ansøgeren giver sit samtykke ⇦.

   I så fald bliver vedkommende medlemsstat den ansvarlige stat i henhold til denne forordning og påtager sig de forpligtelser, der er forbundet med dette ansvar. I givet fald underretter den den medlemsstat, der tidligere var ansvarlig, eller den medlemsstat, der gennemfører en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der har modtaget en anmodning om at overtage eller tilbagetage ansøgeren⇨ , ved brug af det elektroniske kommunikationsnet DubliNet, som er oprettet i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003 ⇦.

   Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i overensstemmelse med dette stykke, skal også straks angive i Eurodac, at den har påtaget sig ansvaret, i henhold til artikel 17, stk. 6, i forordning (EF) nr. [.../...] [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen].

↓ 343/2003/EF (tilpasset) ⇨ ny

2. ~~1.~~ ~~Enhver medlemsstat~~ ⌦ Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse er indgivet, og som gennemfører proceduren til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den ansvarlige medlemsstat ⌫ kan~~, selv om den ikke er ansvarlig for behandlingen efter kriterierne i denne forordning,~~ ⇨når som helst anmode en anden medlemsstat om at overtage en ansøger med henblik på at ⇦ sammenføre familiemedlemmer og andre slægtninge~~, der er økonomisk afhængige af asylansøgeren,~~ af humanitære årsager, navnlig baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn⇨ , selv om sidstnævnte medlemsstat ikke er ansvarlig efter kriterierne i artikel 8-12 i denne forordning ⇦. ~~Medlemsstaten skal i så fald efter~~

~~anmodning fra en anden medlemsstat behandle asylansøgningen fra den pågældende person.~~ De pågældende skal give deres ⌦ skriftlige ⌫ samtykke.

↓ 1560/2003 Artikel 13, stk. 2

Anmodningen om overtagelse skal indeholde alle de oplysninger, som den anmodende medlemsstat råder over, som kan gøre det muligt for den anmodede medlemsstat at vurdere situationen.

↓ 1560/2003 artikel 13, stk. 3
⇨ ny

Den anmodede medlemsstat foretager den kontrol, der er nødvendig for ~~alt efter omstændighederne at sikre sig, at der foreligger humanitære årsager, herunder af familiemæssig eller kulturel art, at den pågældende står i et afhængighedsforhold, eller at den anden berørte person er i stand til og har til hensigt at yde den forventede hjælp~~ ⇨ at verificere de anførte humanitære årsager, og skal tage stilling til anmodningen senest to måneder efter forelæggelsen. En afgørelse om afslag på anmodningen skal begrundes ⇦.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

~~4.~~ ~~Giver~~ Hvis den ⌦ anmodede ⌫ medlemsstat~~, som modtager anmodningen, tilsagn om~~ ⌦ accepterer ⌫ at behandle asylansøgningen, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen til denne stat.

↓ 343/2003/EF (tilpasset) ⇨ ny

KAPITEL V

~~OVERTAGELSE OG TILBAGETAGELSE~~

⌦ DEN ANSVARLIGE MEDLEMSSTATS FORPLIGTELSER ⌫

Artikel ~~16~~18

⌦ Den ansvarlige medlemsstats forpligtelser ⌫

1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig for behandlingen af en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, er forpligtet til:

   a) på de betingelser, der er fastsat i artikel 21, 22 og 28 ~~17-19~~, at overtage en asylansøger, der har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat

   b)~~c)~~ på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 og 28 ~~20~~, at tilbagetage en asylansøger, hvis ansøgning er under behandling, og som ⇨ har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som ⇦ opholder sig på en anden medlemsstats område uden ~~at have fået tilladelse til det~~ ⇨ opholdstilladelse ⇦

   c)~~d)~~ på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 and 28 ~~20~~, at tilbagetage en asylansøger, der har trukket sin ansøgning tilbage under behandlingen, og som har indgivet en ~~asyl~~ansøgning i en anden medlemsstat

   d)~~e)~~ på de betingelser, der er fastsat i artikel 23, 24 og 28 ~~20~~, at tilbagetage en tredjelandsstatsborger ⇨ eller statsløs ⇦, hvis ansøgning ~~den har~~ ⌦ der er ⌫ meddelt afslag på, og som ⇨ har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat, eller som ⇦ opholder sig på en anden medlemsstats område uden ~~at have fået tilladelse til det~~ ⇨ opholdstilladelse ⇦.

⌦ 2. Den ansvarlige medlemsstat skal ⌫ ⇨ under alle de omstændigheder, som er omhandlet i stk. 1, litra a)-d), behandle eller ⇦ ~~b) at~~ afslutte behandlingen af den ~~asyl~~ansøgning~~en~~ ⇨ om international beskyttelse, som ansøgeren har indgivet, i henhold til artikel 2, litra d). Når den ansvarlige medlemsstat har indstillet behandlingen af en ansøgning, efter at ansøgeren har trukket den tilbage, ophæver den afgørelsen og afslutter behandlingen af ansøgningen i henhold til artikel 2, litra d) ⇦.

Artikel 19

⌦ *Ansvarets ophør* ⌫

1. ~~2.~~ Hvis en medlemsstat udsteder en opholdstilladelse til en asylansøger, overgår de i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser til den pågældende medlemsstat.

2. ~~3.~~ De i artikel 18, stk. 1, nævnte forpligtelser bortfalder, hvis ⇨ den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, når den anmodes om at overtage eller tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, kan fastslå, at ⇦ ~~tredjelandsstatsborgeren~~ ⌦ den pågældende ⌫ har forladt medlemsstaternes område i mindst tre måneder, medmindre ~~tredjelandsstatsborgeren~~ ⌦ den pågældende ⌫ har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af den ansvarlige medlemsstat.

⇩ ny

En ansøgning, som indgives efter et sådant fravær, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

3. ~~4.~~ De i artikel 18, stk. 1, litra c)~~d)~~ og d)~~e)~~, nævnte forpligtelser bortfalder ~~ligeledes~~, ~~så snart~~ ⌦ når ⌫ den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, ⇨ når den anmodes om at tilbagetage en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), kan fastslå, at ⇦ ~~som følge af tilbagetrækning af eller afslag på asylansøgningen har truffet og faktisk iværksat de nødvendige foranstaltninger for, at tredjelandsstatsborgeren kan vende tilbage til sit hjemland eller et andet land, som han lovligt kan indrejse i~~ ⇨ den pågældende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, som den har truffet efter tilbagetrækningen af eller afslaget på ansøgningen ⇦.

⇩ ny

En ansøgning, som indgives efter en faktisk udsendelse, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

KAPITEL VI

⌦ PROCEDURER FOR OVERTAGELSE OG TILBAGETAGELSE ⌫

⌦ *AFDELING I: Indledning af proceduren* ⌫

Artikel ~~4~~20

⌦ *Indledning af proceduren* ⌫

1. Proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter denne forordning, indledes, så snart en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ indgives for første gang i en medlemsstat.

2. En ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ betragtes som indgivet på det tidspunkt, hvor en af ~~asyl~~ansøgeren indgivet formular eller en af myndighederne udfærdiget rapport er kommet den pågældende medlemsstats myndigheder i hænde. I tilfælde, hvor der ikke er tale om en skriftlig ansøgning, skal tidsrummet mellem ansøgerens hensigtserklæring og udfærdigelsen af en rapport være så kort som muligt.

3. Ved anvendelsen af denne forordning betragtes den situation, som et mindreårigt barn, der ledsager asylansøgeren, og som falder ind under definitionen af et familiemedlem i artikel 2, litra i), befinder sig i, som værende uløseligt forbundet med den situation, som barnets forælder eller værge befinder sig i, og ansvaret for denne situation påhviler den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦ fra den pågældende forælder eller værge, selv når den mindreårige ikke selv har indgivet en ~~asyl~~ansøgning⇨ , forudsat at det tjener vedkommendes tarv bedst ⇦. På samme måde behandles børn født efter asylansøgernes ankomst til medlemsstaternes område, uden at det er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for dem.

4. Indgives en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ til de kompetente myndigheder i en medlemsstat af en ansøger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, påhviler afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, den medlemsstat, på hvis område asylansøgeren befinder sig. Denne medlemsstat underrettes straks af den medlemsstat, der har fået forelagt ~~asyl~~ansøgningen, og betragtes derefter i henhold til denne forordning som den medlemsstat, som ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦ er indgivet til.

   Ansøgeren underrettes skriftligt om videresendelsen af ansøgningen og om datoen herfor.

5. Den medlemsstat, som ⌦ den første ⌫ ~~asyl~~ansøgning~~en~~ ⇨ om international beskyttelse ⇦ er indgivet til, skal på de i artikel ~~20~~23, 24 og 28 fastsatte betingelser, og med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, tilbagetage en ansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat og dér har indgivet en ny ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ efter at have trukket sin ⌦ første ⌫ ansøgning⌦ , som er indgivet i en anden medlemsstat, ⌫ tilbage under proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig.

Denne forpligtelse bortfalder, ⇨ når den medlemsstat, som er blevet anmodet om at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan fastslå, at ⇦ ~~hvis~~ asylansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller har fået udstedt en opholdstilladelse af en ⌦ anden ⌫ medlemsstat.

⇩ ny

En ansøgning, som indgives efter et sådant fravær, betragtes som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

⌦ Afdeling II: Procedurer for anmodninger om overtagelse ⌫

Artikel ~~17~~21

⌦ Indgivelse af en anmodning om overtagelse ⌫

1. Hvis en medlemsstat, som en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦ indgives til, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, kan den snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder efter, at asylansøgningen er indgivet, jf. artikel ~~4~~20, stk. 2, anmode sidstnævnte medlemsstat om at overtage asylansøgeren.

   Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for fristen på tre måneder, påhviler ansvaret for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦ den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.

2. Den anmodende medlemsstat kan anmode om et hurtigt svar i de tilfælde, hvor ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦ er indgivet som følge af afslag på indrejse eller ophold, anholdelse for ulovligt ophold, forkyndelse eller gennemførelse af en udsendelsesforanstaltning, og/eller hvis asylansøgeren er frihedsberøvet.

Anmodningen skal indeholde grundene til, at et hurtigt svar er nødvendigt, samt den ønskede frist for besvarelse. Fristen skal være på mindst en uge.

3. I begge tilfælde skal anmodningen om en anden medlemsstats overtagelse ske ved hjælp af en standardformular, og der skal vedlægges de beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel ~~18~~22, stk. 3, og/eller andre relevante oplysninger fra asylansøgerens erklæring, sådan at myndighederne i den anmodede medlemsstat kan kontrollere, om den er ansvarlig efter kriterierne i denne forordning.

Reglerne for udarbejdelse af og procedurerne for fremsendelse af anmodningen vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel ~~27~~40, stk. 2.

Artikel ~~18~~22

⌦ Besvarelse af en anmodning om overtagelse ⌫

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og skal tage stilling til anmodningen om overtagelse af ansøgeren senest to måneder efter forelæggelsen.

2. Med henblik på proceduren i denne forordning til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, anvendes der beviselementer og indicier.

3. Efter proceduren i artikel ~~27~~40, stk. 2, udarbejdes der to lister, som skal revideres med jævne mellemrum, med angivelse af, hvilke beviselementer og indicier der er tale om efter følgende kriterier:

a) Beviser

i) Herved forstås formelle beviser, som fastslår ansvaret i henhold til denne forordning, så længe disse beviser ikke tilbagevises af beviser på det modsatte.

ii) Medlemsstaterne skal forelægge eksempler på de forskellige typer administrative dokumenter i overensstemmelse med den typologi, der er fastlagt i listen over formelle beviser, for det i artikel ~~27~~40 omhandlede udvalg.

b) Indicier

i) Herved forstås sandsynliggørende oplysninger, der, selv om de kan anfægtes, i nogle tilfælde kan være tilstrækkelige afhængigt af den beviskraft, som tillægges dem.

ii) Deres beviskraft med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, vurderes i de enkelte sager.

4. Beviskravet bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en korrekt anvendelse af denne forordning.

5. Hvis der ikke foreligger formelle beviser, accepterer den anmodede medlemsstat, at den er ansvarlig, såfremt indicierne er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret.

6. Hvis den anmodende medlemsstat har anmodet om et hurtigt svar, jf. bestemmelserne i artikel ~~17~~21, stk. 2, gør den anmodede stat alt, hvad den kan, for at overholde tidsfristen. Hvis det undtagelsesvis kan påvises, at behandlingen af en anmodning om overtagelse af en ansøger er særlig kompliceret, kan den anmodede medlemsstat svare efter den ønskede frist, men under alle omstændigheder inden for en måned. I sådanne tilfælde skal den anmodede medlemsstat inden for den oprindeligt ønskede tidsfrist meddele den anmodende medlemsstat, at den udsætter sit svar.

7. Hvis der ikke er givet svar på anmodningen om overtagelse ved udløbet af den frist på to måneder, der er fastsat i stk. 1, og på én måned, der er fastsat i stk. 6, anses den for at være accepteret og medfører en pligt til at overtage den pågældende person, herunder ⌦ en pligt ⌫ til at træffe passende foranstaltninger med henblik på ankomsten.

⌦ *Afdeling III: Procedurer for anmodninger om tilbagetagelse* ⌫

Artikel ~~20~~23

⌦ *Indgivelse af en anmodning om tilbagetagelse* ⌫

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

1. ~~Tilbagetagelse af en asylansøger~~ ⇨ Når en medlemsstat, hvor der er indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, eller på hvis område en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), opholder sig uden opholdstilladelse, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig ⇦ i henhold til artikel ~~4~~20, stk. 5, og artikel ~~16~~18, stk. 1, litra ~~c)~~b), ~~d)~~c) og ~~e)~~d), ~~foregår det efter følgende regler:~~ ⇨ kan den anmode den anden medlemsstat om at tilbagetage den pågældende. ⇦

⇩ ny

2. Hvis der indgives en ny ansøgning om international beskyttelse, skal anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende fremsættes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for to måneder efter modtagelsen af hittet i Eurodac i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. [.../...] [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen].

Hvis anmodningen om tilbagetagelse af den ansøger, som har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse, er baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodac-systemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra datoen for indgivelsen af anmodningen, jf. artikel 20, stk. 2.

3. Hvis der ikke indgives en ny ansøgning om international beskyttelse, og hvis den anmodende medlemsstat beslutter at søge i Eurodac-systemet i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. [.../...] [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen], fremsættes anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for to måneder efter modtagelsen af hittet i Eurodac i henhold til artikel 13, stk. 4, i den nævnte forordning.

Hvis anmodningen om tilbagetagelse af den pågældende er baseret på andre beviser end oplysninger fra Eurodac-systemet, sendes den til den anmodede medlemsstat senest tre måneder fra den dato, hvor den anmodende medlemsstat bliver klar over, at en anden medlemsstat muligvis er ansvarlig for den pågældende.

4. Når anmodningen om tilbagetagelse af en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), ikke fremsættes inden for de frister, som er fastsat i stk. 2 og 3, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, som ansøgningen efterfølgende er indgivet til, eller på hvis område den pågældende opholder sig uden opholdstilladelse.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

5. ~~a)~~ A~~a~~nmodningen om tilbagetagelse ⌦ af ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), ⌫ ⇨ skal fremsættes ved brug af en standardformular og skal omfatte beviser eller indicier og/eller relevante elementer fra den pågældendes erklæringer ⇦ ~~skal omfatte tilstrækkelige oplysninger~~, der gør det muligt for ⌦ myndighederne i ⌫ den anmodede medlemsstat at ~~kan~~ kontrollere, ~~at~~ ⌦ om ⌫ den er ansvarlig.

~~3.~~ Reglerne om beviselementer og indicier og fortolkningen heraf samt om udfærdigelse og fremsendelse af anmodninger vedtages efter proceduren i artikel ~~27~~40, stk. 2.

Artikel 24

⌦ Besvarelse af en anmodning om tilbagetagelse ⌫

~~b)~~1. ~~d~~Den ⌦ anmodede ⌫ medlemsstat~~, der anmodes om tilbagetagelse,~~ foretager den nødvendige kontrol og ⌦ tager stilling til ⌫ ~~giver svar på~~ anmodningen ⌦ om tilbagetagelse af den pågældende ⌫ så hurtigt som muligt og under ~~ingen~~ ⌦ alle ⌫ omstændigheder ⌦ senest ⌫ en måned efter ~~anmodningens~~

~~fremsendelse~~ ⌦ den dato, hvor den modtog anmodningen ⌫. Når anmodningen bygger på oplysninger fra Eurodac-systemet, sættes tidsfristen til to uger.

~~c)~~2. ~~h~~Hvis ~~den medlemsstat, der anmodes om tilbagetagelse, ikke meddeler sin afgørelse~~ ⌦ der ikke er givet svar på anmodningen om tilbagetagelse ⌫ ved udløbet af den frist på en måned eller to uger, der er fastsat i ~~litra b)~~ stk. 1, anses den ⌦ for at være accepteret, ⌫ ⇨ hvilket medfører en pligt til at tilbagetage ⇦ ~~den for at have accepteret tilbagetagelsen af asylansøgeren~~ ⌦ den pågældende ⌫ ⇨ , herunder til at træffe passende foranstaltninger med henblik på ankomsten ⇦.

~~d) en medlemsstat, der accepterer at tilbagetage en asylansøger, har pligt til at lade asylansøgeren indrejse på sit område igen. Overførslen sker i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen om tilbagetagelse til en anden medlemsstat er accepteret eller efter, at der er truffet en afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette har opsættende virkning~~

~~e) den anmodende medlemsstat meddeler asylansøgeren afgørelsen om, at han tilbagetages af den ansvarlige medlemsstat. Afgørelsen begrundes. Den ledsages af oplysninger om fristerne for gennemførelsen af overførslen og omfatter om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår ansøgeren skal møde op, hvis han selv tager til den ansvarlige medlemsstat. Afgørelsen kan påklages eller indbringes for en domstol. Dette har dog ikke opsættende virkning for gennemførelsen af overførslen, undtagen når domstolene eller de kompetente myndigheder træffer beslutning herom i det konkrete tilfælde, såfremt den nationale lovgivning åbner mulighed herfor.~~

~~Om nødvendigt udsteder den anmodende medlemsstat et laissez-passer til asylansøgeren, udfærdiget efter den model, der er vedtaget efter proceduren i artikel 27, stk. 2.~~

~~Den ansvarlige medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om, at asylansøgeren er vel ankommet, eller at han ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfældet.~~

~~2. Hvis overførslen ikke finder sted inden for fristen på seks måneder, ligger ansvaret hos den medlemsstat, hvor asylansøgningen blev indgivet. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen eller behandlingen af ansøgningen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af asylansøgeren eller til højst 18 måneder, hvis asylansøgeren forsvinder.~~

~~3. Reglerne om beviselementer og indicier og fortolkningen heraf samt om udfærdigelse og fremsendelse af anmodninger vedtages efter proceduren i artikel 27, stk. 2.~~

~~4. Der kan vedtages yderligere regler om gennemførelsen af overførsler efter proceduren i artikel 27, stk. 2.~~

⌦ Afdeling IV: Proceduremæssige garantier ⌫

Artikel ~~19~~25

⌦ Meddelelse af en afgørelse om overførsel ⌫

1. Når den anmodede medlemsstat accepterer ~~overtagelsen af~~ ⌦ at overtage eller tilbagetage ⌫ en ansøger ⌦ eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d) ⌫, meddeler den ⌦ anmodende ⌫ medlemsstat~~, hvor asylansøgningen er indgivet, ansøgeren~~ ⌦ den pågældende ⌫ ~~afgørelsen om, at den ikke skal behandle ansøgningen, og om forpligtelsen til at overføre ansøgeren~~ ⌦ afgørelsen om, at vedkommende skal overføres ⌫ til den ansvarlige medlemsstat⌦ , og i givet fald, at den ikke skal behandle vedkommendes ansøgning om international beskyttelse ⌫. ⇨ Meddelelsen sker skriftligt på et sprog, som den pågældende med rimelighed kan formodes at forstå, og højst 15 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af svaret fra den anmodede medlemsstat. ⇦

2. Den i stk. 1 nævnte afgørelse skal begrundes ⇨ og skal indeholde en beskrivelse af de vigtigste skridt i den procedure, som har ført til afgørelsen. Den skal indeholde oplysninger om de retsmidler, som er til rådighed, og fristerne for anvendelse af disse retsmidler samt oplysninger om de personer eller enheder, der kan yde den pågældende specifik juridisk bistand og/eller repræsentation ⇦. Den ledsages af oplysninger om fristerne for gennemførelsen af overførslen og omfatter om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår ~~ansøgeren~~ ⌦ den pågældende ⌫ skal møde op, hvis vedkommende selv tager til den ansvarlige medlemsstat. ⇨ Fristerne for gennemførelsen af overførslen fastsættes således, at den pågældende har en rimelig frist til at anvende et retsmiddel, jf. artikel 26. ⇦ ~~Afgørelsen kan påklages eller indbringes for en domstol. Dette har dog ikke opsættende virkning for gennemførelsen af overførslen, undtagen når domstolene eller de kompetente myndigheder træffer beslutning herom i det konkrete tilfælde, såfremt den nationale lovgivning åbner mulighed herfor.~~

⇩ ny

Artikel 26

Retsmidler

1. Ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en retsinstans af de faktiske og retlige forhold i forbindelse med den afgørelse om overførsel, som er omhandlet i artikel 25.

2. Medlemsstaterne fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken den pågældende kan udøve sin ret til effektive retsmidler efter stk. 1.

3. Hvis den afgørelse om overførsel, som er omhandlet i artikel 25, påklages eller indbringes for en domstol, beslutter den myndighed, som er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, der handler ex officio, så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage fra indgivelsen af en klage eller indbringelsen for en domstol, om den pågældende kan forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger.

4. Der foretages ingen overførsel, før den beslutning, som er omhandlet i stk. 3, er truffet. En beslutning om ikke at tillade den pågældende at forblive på den pågældende medlemsstats område, indtil resultatet af klagen eller indbringelsen for en domstol foreligger, skal begrundes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende har adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation og om nødvendigt til sproglig bistand.

6. Medlemsstaterne sikrer, at den juridiske bistand og/eller repræsentationen ydes gratis, når den pågældende ikke selv har råd til at betale omkostningerne.

Procedurerne for adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation fastsættes i national ret.

Afdeling V: Frihedsberøvelse med henblik på overførsel

Artikel 27

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne kan ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende har ansøgt om international beskyttelse i overensstemmelse med direktiv 2005/85/EF.

2. Uanset artikel 8, stk. 2, i direktiv […/…/EF] [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne] kan medlemsstaterne, når det er nødvendigt, på grundlag af en individuel vurdering af hver sag, og hvis andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt, frihedsberøve en asylansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), som er genstand for en afgørelse om overførsel til den ansvarlige medlemsstat, på et særligt sted, hvis der er væsentlig risiko for, at vedkommende forsvinder.

3. Ved vurderingen af, om der kan anvendes mindre indgribende foranstaltninger i forbindelse med stk. 2, tager medlemsstaterne også hensyn til alternativer til frihedsberøvelse, såsom regelmæssig rapportering til myndighederne, stillelse af økonomisk sikkerhed, en forpligtelse til at forblive på et bestemt sted eller andre foranstaltninger med henblik på at undgå risikoen for, at den pågældende forsvinder.

4. Frihedsberøvelse efter stk. 2 må kun anvendes fra det tidspunkt, hvor en afgørelse om overførsel til den ansvarlige medlemsstat er blevet meddelt den pågældende i

overensstemmelse med artikel 25, og indtil den pågældende overføres til den ansvarlige medlemsstat.

5. Frihedsberøvelsen efter stk. 2 skal være så kort som mulig. Den må ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at gennemføre de administrative procedurer, der er nødvendige for gennemførelsen af overførslen.

6. Afgørelsen om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 træffes af en retsinstans. I hastende tilfælde kan afgørelsen træffes af administrative myndigheder, idet afgørelsen om frihedsberøvelse da skal bekræftes af en retsmyndighed inden for 72 timer regnet fra frihedsberøvelsens påbegyndelse. Hvis retsinstansen fastslår, at frihedsberøvelsen er ulovlig, løslades den pågældende straks.

7. Afgørelsen om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 skal træffes skriftligt og skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse, som navnlig angiver grundene til, at der anses for at være en betydelig risiko for, at den pågældende forsvinder, samt varigheden af frihedsberøvelsen.

Frihedsberøvede personer underrettes straks om årsagen til frihedsberøvelsen, om dens forventede varighed og om procedurerne i henhold til national lovgivning for at opnå en prøvelse af afgørelsen om frihedsberøvelse, på et sprog, som de med rimelighed forventes at forstå.

8. I alle tilfælde, hvor en person frihedsberøves i henhold til stk. 2, skal den fortsatte frihedsberøvelse med rimelige mellemrum tages op til fornyet prøvelse af en retsinstans, enten på anmodning af den pågældende eller af retsinstansen af egen drift. Frihedsberøvelsen kan ikke forlænges unødigt.

9. Medlemsstaterne sikrer i sager om frihedsberøvelse i henhold til stk. 2 adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation, som er gratis, hvis den pågældende ikke selv har råd til at betale omkostningerne.

Procedurerne for adgang til juridisk bistand og/eller repræsentation i sådanne sager fastsættes i national ret.

10. Mindreårige frihedsberøves ikke, medmindre det tjener deres tarv bedst, jf. artikel 7 i denne forordning, og i overensstemmelse med en særskilt undersøgelse af deres situation i henhold til artikel 11, stk. 5, i direktiv […/…/EF] [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

11. Uledsagede mindreårige frihedsberøves aldrig.

12. Medlemsstaterne sikrer, at asylansøgere, som frihedsberøves i overensstemmelse med denne artikel, nyder godt af det samme niveau af modtagelsesforhold for frihedsberøvede ansøgere som dem, der er fastsat i navnlig artikel 10 og 11 i direktiv […/…/EF] [om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne].

↓ 343/2003/EF (tilpasset) ⇨ ny

⌦ Afdeling VI: Overførsler ⌫

Artikel ~~19~~28

⌦ Nærmere bestemmelser og frister ⌫

1~~3~~. Overførslen af ansøgeren ⌦ eller af en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), ⌫ fra den ⌦ anmodende ⌫ medlemsstat~~, hvor asylansøgningen er indgivet,~~ til den ansvarlige medlemsstat sker i overensstemmelse med ~~medlemsstatens~~ ⌦ den anmodende medlemsstats ⌫ nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen ⌦ fra en anden medlemsstat ⌫ om overtagelse ⌦ eller tilbagetagelse af den pågældende ⌫ er accepteret, eller efter, at der er truffet ⇨ endelig ⇦ afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette ~~har~~ ⇨ tillægges ⇦ opsættende virkning ⇨ i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3 ⇦.

Om nødvendigt udsteder den anmodende medlemsstat et laissez-passer til asylansøgeren, udfærdiget efter den model, der er vedtaget efter proceduren i artikel 40~~27~~, stk. 2.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om, at ~~asylansøgeren~~ ⌦ den pågældende ⌫ er vel ankommet, eller at ~~han~~vedkommende ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfældet.

2~~4~~. Hvis overførslen ikke finder sted inden for fristen på seks måneder, ⇨ fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende, og ansvaret overføres så til den anmodende medlemsstat⇦ ~~ligger ansvaret hos den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet~~. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af ~~asylansøgeren~~ ⌦ den pågældende, ⌫ eller til højst 18 måneder, hvis ~~asylansøgeren~~ ⌦ den pågældende ⌫ forsvinder.

⇩ ny

3. Hvis en person overføres fejlagtigt, eller en afgørelse om overførsel underkendes efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, skal den medlemsstat, som har gennemført overførslen, straks tilbagetage den pågældende.

↓ 1103/2008/EF, punkt 3, nr. 2) og 3), i bilaget

45. Kommissionen kan vedtage yderligere regler om gennemførelsen af overførsler. Disse foranstaltninger til ændring af ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved supplering af den vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 4027, stk. 3.

⇩ ny

Artikel 29

Omkostningerne ved overførsler

1. De omkostninger, som er nødvendige for at overføre en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra d), til den ansvarlige medlemsstat, afholdes af den overførende medlemsstat.

2. Når den pågældende skal sendes tilbage til en medlemsstat som følge af en fejlagtig overførsel eller en afgørelse om overførsel, der er blevet underkendt efter påklage, efter at overførslen er blevet gennemført, er den medlemsstat, som oprindelig gennemførte overførslen, ansvarlig for omkostningerne ved at tilbageføre den pågældende til dens område.

3. De personer, der skal overføres i henhold til denne forordning, skal ikke afholde omkostningerne ved sådanne overførsler.

4. Supplerende regler vedrørende den overførende medlemsstats pligt til at afholde omkostningerne ved overførslerne kan vedtages efter proceduren i artikel 40, stk. 2.

Artikel 30

Udveksling af relevante oplysninger, inden overførslerne gennemføres

1. I alle tilfælde af overførsler informerer den overførende medlemsstat den modtagende medlemsstat om, hvorvidt den pågældende er egnet til overførsel. Kun personer, som er egnet til overførsel, overføres.

2. Den medlemsstat, som gennemfører overførslen, meddeler udelukkende den ansvarlige medlemsstat de personoplysninger om den ansøger, der skal overføres, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der kræves for at sikre, at de kompetente asylmyndigheder i den ansvarlige medlemsstat er i stand til at yde ansøgeren passende bistand, herunder ydelse af den nødvendige lægebehandling, og for at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, som følger af denne forordning og af direktiv […/…/EF] [om fastlæggelse af minimumsstandarder for

modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne]. Oplysningerne meddeles på et tidligt tidspunkt og senest syv arbejdsdage, inden overførslen gennemføres, undtagen når medlemsstaten får kendskab til dem på et senere tidspunkt.

3. Medlemsstaterne udveksler navnlig følgende oplysninger:

a) kontaktoplysninger om eventuelle familiemedlemmer eller andre slægtninge i den modtagende medlemsstat

b) når der er tale om mindreårige, oplysninger om deres uddannelsesniveau

c) oplysninger om ansøgerens alder

d) alle andre oplysninger, som den overførende medlemsstat anser for at være væsentlige med henblik på at sikre den pågældende ansøgers rettigheder og særlige behov.

4. Den overførende medlemsstat sender udelukkende med henblik på ydelse af sygepleje eller patientbehandling, navnlig vedrørende handicappede, ældre, gravide kvinder, mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, oplysninger om særlige behov hos den ansøger, der skal overføres, som i specifikke sager kan omfatte oplysninger om den fysiske og psykiske sundhedstilstand hos den ansøger, der skal overføres. Den ansvarlige medlemsstat sikrer, at der tages tilstrækkeligt hensyn til disse særlige behov, herunder navnlig behovet for nødvendig lægebehandling.

5. Den overførende medlemsstat sender kun den ansvarlige medlemsstat de oplysninger, som er omhandlet i stk. 4, efter at have indhentet ansøgerens og/eller dennes repræsentants udtrykkelige samtykke, eller når det er nødvendigt for at beskytte den pågældendes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende fysisk eller retligt ikke er i stand til at give sit samtykke. Når overførslen er afsluttet, sletter den overførende medlemsstat straks disse oplysninger.

6. Behandlingen af helbredsmæssige personoplysninger må kun foretages af en sundhedsperson, der i henhold til national ret eller regler, som er fastsat af kompetente nationale organer, har tavshedspligt, eller af en anden person med en tilsvarende tavshedspligt. Disse sundhedspersoner og de personer, som modtager og behandler disse oplysninger, skal modtage en passende lægelig uddannelse og uddannelse vedrørende passende behandling af følsomme helbredsmæssige personoplysninger.

7. Udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel finder kun sted mellem de myndigheder, som er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 33 ved brug af det elektroniske kommunikationsnet "DubliNet", der er oprettet ved artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003. De myndigheder, som er meddelt i overensstemmelse med artikel 33 i denne forordning, skal også angive, hvilke sundhedspersoner der har tilladelse til at behandle de oplysninger, som er nævnt i stk. 4. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i stk. 2 og 4 i denne artikel.

8. For at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne vedtages der efter proceduren i artikel 40, stk. 2, en standardformular til overførsel af de oplysninger, som kræves i henhold til denne artikel.

9. Reglerne i artikel 32, stk. 8-12, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

Afdeling VII: Midlertidig suspension af overførsler

Artikel 31

1. Når en medlemsstat står i en særligt akut situation, som påfører dens modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, og når overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning til den pågældende medlemsstat ville kunne øge denne byrde, kan den pågældende medlemsstat anmode om, at disse overførsler suspenderes.

   Anmodningen sendes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde:

   a) en detaljeret beskrivelse af den særligt akutte situation, som påfører den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur en ekstraordinært stor byrde, herunder relevante statistikker og dokumentation

   b) en dokumenteret prognose over den sandsynlige udvikling i situationen på kort sigt

   c) en dokumenteret forklaring på den yderligere byrde, som overførslen af ansøgere om international beskyttelse efter denne forordning ville medføre for den anmodende medlemsstats modtagelseskapacitet, asylsystem eller infrastruktur, herunder relevante statistikker og anden dokumentation.

2. Når Kommissionen mener, at forholdene i en medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, navnlig med direktiv […/…/EF] om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og med direktiv 2005/85/EF, kan den efter proceduren i stk. 4 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning skal suspenderes.

3. Når en medlemsstat frygter, at forholdene i en anden medlemsstat kan medføre et beskyttelsesniveau for ansøgere om international beskyttelse, der ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med direktiv […/…/EF] om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og med direktiv 2005/85/EF, kan den anmode om, at alle overførsler af ansøgere til den pågældende medlemsstat efter denne forordning suspenderes.

   Anmodningen rettes til Kommissionen. Den skal begrundes og skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om situationen i den pågældende medlemsstat, som viser en mulig uoverensstemmelse med fællesskabslovgivningen, navnlig med

direktiv […/…/EF] om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og direktiv 2005/85/EF.

4. Kommissionen kan efter at have modtaget en anmodning i henhold til stk. 1 eller 3 eller på eget initiativ i henhold til stk. 2 beslutte, at alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat skal suspenderes. En sådan beslutning træffes så hurtigt som muligt og senest en måned efter modtagelsen af en anmodning. Beslutningen om at suspendere overførslerne skal begrundes og skal navnlig indeholde:

   a) en gennemgang af alle de relevante forhold i den medlemsstat, til hvilken overførslerne i givet fald vil blive suspenderet

   b) en gennemgang af, hvilken indvirkning suspensionen af overførslerne kan få på de andre medlemsstater

   c) den foreslåede dato, hvor suspensionen af overførslerne skal træde i kraft

   d) eventuelle særlige betingelser i forbindelse med suspensionen.

5. Kommissionen underretter Rådet og medlemsstaterne om beslutningen om at suspendere alle overførsler af ansøgere efter denne forordning til den pågældende medlemsstat. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden for en frist på en måned fra modtagelsen af underretningen. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden beslutning inden for en måned efter den dato, hvor en medlemsstat indbragte beslutningen for Rådet.

6. Efter Kommissionens beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat er de andre medlemsstater, hvor de ansøgere, hvis overførsler er blevet suspenderet, opholder sig, ansvarlige for behandlingen af de pågældendes ansøgninger om international beskyttelse.

   Beslutningen om at suspendere overførslerne til en medlemsstat tager behørigt hensyn til behovet for at sikre beskyttelsen af mindreårige og af familiens enhed.

7. En beslutning om at suspendere overførslerne til en medlemsstat i henhold til stk. 1 begrunder ydelsen af støtte til nødforanstaltninger som omhandlet i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF[35], efter at den pågældende medlemsstat har anmodet om støtte.

8. Overførslerne kan suspenderes i en periode på højst seks måneder. Når grundene til foranstaltningerne stadig foreligger efter seks måneder, kan Kommissionen på anmodning af den pågældende medlemsstat som omhandlet i stk. 1 eller på eget initiativ beslutte at forlænge anvendelsen af foranstaltningerne i en yderligere periode på seks måneder. Stk. 5 finder anvendelse.

9. Intet i denne artikel skal fortolkes således, at det giver medlemsstaterne mulighed for at fravige deres generelle pligt til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger

[35] EUT L 144 af 6.6.2007, s. 1.

af fællesskabslovgivningen om asyl, navnlig denne forordning, direktiv […/…/EF] om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne og direktiv 2005/85/EF.

↓ 343/2003/EF (tilpasset) ⇨ ny

KAPITEL ~~VI~~VII

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel ~~21~~32

⌦ *Udveksling af oplysninger* ⌫

1. Hver medlemsstat meddeler enhver anden medlemsstat, der anmoder herom, de personoplysninger om asylansøgeren, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der kræves for:

   a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦

   b) at behandle ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦

   c) at gennemføre enhver forpligtelse efter denne forordning.

2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må kun vedrøre:

   a) asylansøgerens og dennes eventuelle familiemedlemmers identitet (efternavn, fornavn, evt. tidligere navn, kaldenavn eller pseudonym, (nuværende og tidligere) nationalitet, fødselsdato og fødested)

   b) identitetspapirer og rejsedokumenter (referencenumre, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.)

   c) øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå ansøgerens identitet, herunder fingeraftryk, der behandles efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. ~~2725/2000~~ [.../...] ⌦[om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen] ⌫

   d) opholdssteder og rejseruter

   e) opholdstilladelser eller visa udstedt af en medlemsstat

   f) stedet, hvor ansøgningen er indgivet

g) dato for en eventuel indgivelse af en tidligere ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, dato for indgivelse af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og eventuelt indholdet af den trufne afgørelse.

3. Den ansvarlige medlemsstat kan desuden, når det er nødvendigt for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦, anmode en anden medlemsstat om at meddele de grunde, som asylansøgeren har fremført for sin ansøgning, og i givet fald grundene til medlemsstatens afgørelse i sagen. Den adspurgte medlemsstat kan nægte at efterkomme anmodningen, hvis fremsendelsen af disse oplysninger vil kunne skade medlemsstatens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældendes eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Under alle omstændigheder er ⌦ det ⌫ ~~asylansøgerens skriftlige samtykke~~ en betingelse for udlevering af oplysningerne⌦ , at den adspurgte medlemsstat indhenter skriftligt samtykke fra ⌫ ⇨ ansøgeren om international beskyttelse ⇦. ⌦ I så fald skal ansøgeren vide, hvilke oplysninger vedkommende giver sit samtykke til. ⌫

4. Enhver anmodning om oplysninger ⇨ må kun sendes i forbindelse med en individuel ansøgning om international beskyttelse. Den ⇦ skal begrundes, og når den har til formål at kontrollere opfyldelsen af et kriterium, der kan medføre, at den adspurgte medlemsstat pålægges ansvaret, skal det oplyses, hvilket indicium, herunder relevante oplysninger fra pålidelige kilder om asylansøgeres metoder ved indrejse på medlemsstaternes område, eller hvilken detaljeret og verificerbar oplysning i ansøgerens erklæringer den er baseret på. Sådanne relevante oplysninger fra pålidelige kilder er i sig selv ikke tilstrækkelige til at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig og kompetent i henhold til denne forordning, men de kan bidrage til vurderingen af andre indicier vedrørende den enkelte asylansøger.

5. Den adspurgte medlemsstat skal svare inden for en frist på ~~seks~~ ⇨ fire ⇦ uger. ⇨ Enhver forsinkelse i besvarelsen skal begrundes behørigt. Hvis de undersøgelser, som er foretaget af den adspurgte medlemsstat, der ikke overholdt fristen, resulterer i oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristen i artikel 21 og 23 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse eller tilbagetagelse. ⇦

6. Udvekslingen af oplysninger sker på foranledning af en medlemsstat og kan kun finde sted mellem myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen ⇨ i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1 ⇦ ~~, der informerer de andre medlemsstater herom~~.

7. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i stk. 1. De må alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence kun meddeles de myndigheder og retsinstanser i hver medlemsstat, der har til opgave:

a) at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦

b) at behandle ~~asyl~~ansøgningen ⇨ om international beskyttelse ⇦

c) at gennemføre enhver forpligtelse, der følger af efter denne forordning.

8. Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at den pågældende medlemsstat har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes modtagermedlemsstaterne straks herom. De skal berigtige eller slette disse oplysninger.

9. Asylansøgeren har ret til efter anmodning at blive gjort bekendt med de behandlede oplysninger om ~~ham~~vedkommende.

Hvis asylansøgeren finder, at bestemmelserne i denne forordning eller ~~Europa-Parlamentets og Rådets~~ direktiv 95/46/EF ~~af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger~~ er blevet overtrådt under behandlingen af disse oplysninger, navnlig hvis de er ufuldstændige eller urigtige, har han ret til at kræve, at de berigtiges~~,~~⌦ eller ⌫ slettes ~~eller blokeres~~.

Den myndighed, der berigtiger~~,~~⌦ eller ⌫ sletter ~~eller blokerer~~ oplysningerne, underretter alt efter omstændighederne den stat, der har fremsendt oplysningerne, eller den medlemsstat, der har modtaget dem.

⇩ ny

Asylansøgeren har ret til at anlægge sag eller indbringe en klage for de kompetente myndigheder eller domstole i den medlemsstat, som nægtede ham ret til at få indsigt i eller ret til at berigtige eller slette oplysninger om vedkommende.

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

10. De berørte medlemsstater registrerer i den pågældendes individuelle sagsakter og/eller i et register fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.

11. De udvekslede oplysninger opbevares ikke længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålet med deres udveksling.

12. Hvis oplysningerne hverken behandles ved hjælp af edb eller er eller vil blive indført i et register, skal hver medlemsstat træffe passende foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne artikel og sørge for effektiv kontrol.

Artikel ~~22~~33

⌦ Kompetente myndigheder og ressourcer ⌫

1. ⌦ Hver ⌫ ~~M~~medlemsstat~~erne~~ skal ⇨ straks ⇦ meddele Kommissionen, hvilke ⇨ specifikke ⇦ myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning⇨ , og eventuelle ændringer vedrørende disse

myndigheder .⇦ ~~, og~~ ⌦ De ⌫ skal sørge for, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at opfylde deres opgaver, herunder besvarelsen af anmodninger om oplysninger, overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere inden for de fastsatte frister.

⇩ ny

2. Kommissionen offentliggør en konsolideret liste over de myndigheder, som er nævnt i stk. 1, i Den Europæiske Unions Tidende. Når der er ændringer til denne, offentliggør Kommissionen en gang om året en ajourført konsolideret liste.

3. De myndigheder, som er nævnt i stk. 1, skal modtage den nødvendige uddannelse vedrørende anvendelsen af denne forordning.

🡻 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

~~2~~4. Der skal efter proceduren i artikel ~~27~~40, stk. 2, fastsættes regler vedrørende indførelsen af sikre elektroniske transmissionskanaler mellem de i stk. 1 nævnte myndigheder til fremsendelse af anmodninger⇨, svar og al skriftlig korrespondence ⇦ og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager et elektronisk bevis for modtagelsen.

Artikel ~~23~~34

⌦ *Administrative aftaler* ⌫

1. Medlemsstaterne kan indbyrdes indgå bilaterale administrative aftaler om de nærmere regler for gennemførelsen af denne forordning for at lette dens gennemførelse og gøre den mere effektiv. Disse aftaler kan vedrøre:

   a) udveksling af forbindelsesofficerer

   b) forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere.

2. Kommissionen underrettes om de aftaler, der er nævnt i stk. 1. Den ⇨ godkender ⇦ ~~kontrollerer, at~~ de aftaler, der er nævnt i stk. 1, litra b), ⌦ efter at have kontrolleret, at de ⌫ ikke strider mod denne forordning.

↓ 1560/2003 (tilpasset)
⇨ ny

⌦ KAPITEL VIII ⌫

Forlig

Artikel ~~14~~35

⌦ Forlig ⌫

1. Når medlemsstaterne ikke kan løse deres uoverensstemmelser~~,~~ ~~enten om nødvendigheden af at foretage en overførsel eller om en sammenføring efter artikel 15 i forordning (EF) nr. 343/2003 eller om, hvilken medlemsstat de pågældende skal sammenføres i,~~ ⇨ om spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, ⇦ kan de benytte sig af forligsproceduren i ~~nærværende artikels~~ stk. 2.

2. Forligsproceduren indledes efter anmodning fra en af de medlemsstater, som der er uoverensstemmelse mellem, stilet til formanden for det udvalg, der er nedsat ved artikel ~~27~~40 ~~i forordning (EF) nr. 343/2003~~. Ved at acceptere at anvende forligsproceduren forpligter de pågældende medlemsstater sig til at tage størst muligt hensyn til den løsning, der foreslås.

   Formanden for udvalget udpeger tre medlemmer af udvalget, der repræsenterer tre medlemsstater, som ikke er part i sagen. Eksperterne modtager skriftligt eller mundtligt parternes argumenter og foreslår efter rådslagning en løsning inden for en frist på en måned, om nødvendigt efter afstemning.

   Formanden for udvalget eller hans stedfortræder leder drøftelserne. Han kan give udtryk for sin holdning, men deltager ikke i afstemningen.

   Uanset om parterne godkender eller afviser løsningen, er den endelig og kan ikke revideres.

↓ 343/2003/EF

KAPITEL ~~VII~~IX

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

⇩ ny

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ethvert misbrug af oplysninger, som behandles i overensstemmelse med denne forordning, pålægges sanktioner, herunder administrative og/eller strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med national ret, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)

Artikel ~~24~~37

⌦ Overgangsforanstaltninger ⌫

~~1. Denne forordning træder i stedet for konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, underskrevet i Dublin den 15. juni 1990 (Dublinkonventionen).~~

~~2. For at sikre kontinuiteten i bestemmelserne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning,~~ ~~a~~Når asylansøgningen er indgivet efter den dato, der er nævnt i artikel ~~2~~44, stk. 2, tages der dog hensyn til de forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i medfør af bestemmelserne i denne forordning, selv om de ligger forud for denne dato, bortset fra de forhold, der er nævnt i artikel ~~1~~14, stk. 2.

~~3. Når der i forordning (EF) nr. 2725/2000 henvises til Dublinkonventionen, forstås denne henvisning som en henvisning til nærværende forordning.~~

Artikel ~~25~~ 38

⌦ Beregning af frister ⌫

~~1.~~ De frister, som er fastsat i denne forordning, beregnes på følgende måde:

a) såfremt en frist, der er udtrykt i dage, uger, måneder eller år, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer, eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer, eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen

b) en frist, der er udtrykt i uger, måneder eller år, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge, måned eller år er samme ugedag eller dag i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Såfremt den dag, på hvilken en tidsfrist, der er udtrykt i måneder eller år, ville udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag

c) ved beregningen af fristerne medregnes lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage.

~~2. Anmodninger og svar skal sendes ved hjælp af metoder, som giver bevis for modtagelsen.~~

Artikel ~~26~~ 39

⌦ Territorialt anvendelsesområde ⌫

For så vidt angår Den Franske Republik finder bestemmelserne i denne forordning kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Artikel ~~27~~ 40

⌦ Udvalg ⌫

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

↓ 1103/2008/EF, punkt 3, nr. 4), i bilaget

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)

Artikel ~~28~~41

⌦ Kontrol og evaluering ⌫

Senest tre år efter den dato, der er anført i artikel ~~29~~44, stk. 1, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender senest seks måneder inden denne dato Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

Efter at have fremlagt denne rapport aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, samtidig med at den fremlægger de rapporter om anvendelsen af Eurodac, der er nævnt i artikel ~~4, stk. 5,~~ 28 i forordning (EF) nr. ~~2725/2000~~ [.../...] ⌦ [om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinforordningen] ⌫.

⇩ ny

Artikel 42

Statistikker

Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007[36] Kommissionen (Eurostat) statistikker om anvendelsen af denne forordning og forordning (EF) nr. 1560/2003.

↓

Artikel 43
Ophævelse

Forordning (EF) nr. 343/2003 ophæves.

Artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 17 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 ophæves.

[36] EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.

Henvisninger til den ophævede forordning eller de ophævede artikler gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

↓ 343/2003/EF (tilpasset)
⇨ ny

Artikel ~~29~~44

⌦ Ikrafttræden og anvendelse ⌫

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse på ~~asyl~~ansøgninger ⇨ om international beskyttelse ⇦, der indgives fra og med den første dag i den sjette måned efter forordningens ikrafttræden, og fra den dato finder den anvendelse på alle anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse af asylansøgere, uanset hvornår ansøgningen er indgivet. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ~~asyl~~ansøgning ⇨ om international beskyttelse ⇦, der er indgivet inden denne dato, sker efter kriterierne i ~~Dublinkonventionen~~ ⌦ forordning (EF) nr. 343/2003 ⌫.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i […].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[…]

På Rådets vegne
Formand
[…]

↑

BILAG I

DEN OPHÆVEDE FORORDNING (JF. ARTIKEL 43)

Rådets forordning (EF) nr. 343/2003

(EUT L 50 af 25.2.2003)

Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003, kun artikel 11, stk. 1, og artikel 13, 14 og 17

(EUT L 222 af 5.9.2003)

↑

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) 343/2003	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra b)	Udgår
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, litra c)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, litra f)
-	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, litra h)-k)	Artikel 2, litra h)-k)
-	Artikel 2, litra l)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 17, stk. 1

Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 4	Artikel 4, stk. 1, indledningen
-	Artikel 4, stk. 1, litra a)-g)
-	Artikel 4, stk. 2 og 3
Artikel 4, stk. 1-5	Artikel 20, stk. 1-5
-	Artikel 20, stk. 5, tredje afsnit
-	Artikel 5
-	Artikel 6
Artikel 5, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
-	Artikel 7, stk. 3
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
-	Artikel 8, stk. 3
Artikel 6, stk. 2	Artikel 8, stk. 4
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10	Artikel 14
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13	Artikel 3, stk. 2
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 15, stk. 2	Artikel 11, stk. 1
Artikel 15, stk. 3	Artikel 8, stk. 2
Artikel 15, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 15, stk. 5	Artikel 8, stk. 5, og artikel 11, stk. 2

Artikel 16, stk. 1, litra a)	Artikel 18, stk. 1, litra a)
Artikel 16, stk. 1, litra b)	Artikel 18, stk. 2
Artikel 16, stk. 1, litra c)	Artikel 18, stk. 1, litra b)
Artikel 16, stk. 1, litra d)	Artikel 18, stk. 1, litra c)
Artikel 16, stk. 1, litra e)	Artikel 18, stk. 1, litra d)
Artikel 16, stk. 2	Artikel 19, stk. 1
Artikel 16, stk. 3	Artikel 19, stk. 2, første afsnit
-	Artikel 19, stk. 2, andet afsnit
Artikel 16, stk. 4	Artikel 19, stk. 3
	Artikel 19, stk. 3, andet afsnit
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
Artikel 19, stk. 2	Artikel 25, stk. 2, og artikel 26, stk. 1
-	Artikel 26, stk. 2-6
Artikel 19, stk. 3	Artikel 28, stk. 1
Artikel 19, stk. 4	Artikel 28, stk. 2
-	Artikel 28, stk. 3
Artikel 19, stk. 5	Artikel 28, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, indledningen	Artikel 23, stk. 1
-	Artikel 23, stk. 2
-	Artikel 23, stk. 3
-	Artikel 23, stk. 4
Artikel 20, stk. 1, litra a)	Artikel 23, stk. 5, første afsnit
Artikel 20, stk. 1, litra b)	Artikel 24, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, litra c)	Artikel 24, stk. 2
Artikel 20, stk. 1, litra d)	Artikel 28, stk. 1, første afsnit

Artikel 20, stk. 1, litra e)	Artikel 25, stk. 1 og 2, artikel 26, stk. 1, artikel 28, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 20, stk. 2	Artikel 28, stk. 2
Artikel 20, stk. 3	Artikel 23, stk. 5, andet afsnit
Artikel 20, stk. 4	Artikel 28, stk. 4
-	Artikel 27
-	Artikel 29
-	Artikel 30
-	Artikel 31
Artikel 21, stk. 1-9	Artikel 32, stk. 1-9, første til tredje afsnit
	Artikel 32, stk. 9, fjerde afsnit
Artikel 21, stk. 10-12	Artikel 32, stk. 10-12
Artikel 22, stk. 1	Artikel 33, stk. 1
-	Artikel 33, stk. 2
-	Artikel 33, stk. 3
Artikel 22, stk. 2	Artikel 33, stk. 4
Artikel 23	Artikel 34
Artikel 24, stk. 1	Udgår
Artikel 24, stk. 2	Artikel 37
Artikel 24, stk. 3	Udgår
Artikel 25, stk. 1	Artikel 38
Artikel 25, stk. 2	Udgår
Artikel 26	Artikel 39
artikel 27, stk. 1 og 2	artikel 40, stk. 1 og 2
Artikel 27, stk. 3	Udgår
Artikel 28	Artikel 41
Artikel 29	Artikel 44

-	Artikel 35
-	Artikel 36
-	Artikel 42
-	Artikel 43

Forordning (EF) 1560/2003	**Denne forordning**
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 13, stk. 1	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 13, stk. 2	Artikel 17, stk. 2, andet afsnit
Artikel 13, stk. 3	Artikel 17, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 4	Artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 14	Artikel 35
Artikel 17, stk. 1	Artikel 9, artikel 10, artikel 17, stk. 2, første afsnit
Artikel 17, stk. 2	Artikel 32, stk. 3